

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ОГІЄНКА

Наукова бібліотека

***Майя Антонівна
Печенюк:***

***музично-педагогічна та наукова
діяльність***

Біобібліографічний покажчик

Серія: Постаті в освіті і науці

Випуск 16

Кам'янець-Подільський
2011

УДК 016:78(092)
ББК 91.9:85.31л 61
П 23

*Рекомендовано до друку вченою радою
Кам'янець-Подільського національного університету
імені Івана Огієнка
(протокол №3 від 22 лютого 2011 року)*

Голова редакційної колегії:

*О.М. Завальнюк, кандидат історичних наук, професор, ректор
Кам'янець-Подільського національного університету
імені Івана Огієнка*

Відповідальний редактор:

*В.С. Прокопчук, доктор історичних наук, професор, директор
наукової бібліотеки університету*

Члени редколегії:

*Л.В. Баженов, доктор історичних наук, професор
П.С. Каньоса, кандидат філологічних наук, професор
І.М. Конет, доктор фізико-математичних наук, професор
О.В. Кеба, доктор філологічних наук, професор
Т. М. Опря, завідувач відділом наукової бібліографії
В. М. Пархоменко, провідний бібліограф*

Укладачі:

Н.Я. Скоропад, Р.А. Войцехівська

П 23 Майя Антонівна Печенюк. Музично-педагогічна та наукова діяльність : біобібліографічний покажчик / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, Наукова бібліотека ; [уклад.: Н.Я. Скоропад, Р.А. Войцехівська; редкол.: О.М. Завальнюк (голова), В.С. Прокопчук (відп. ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2011. – 80 с. : іл. – (Серія «Постаті в освіті і науці» ; вип. 16)
ISBN 978-617-608-020-6

До покажчика включено біобібліографічні матеріали, в яких йдеться про наукову та педагогічну діяльність професора кафедри методики музичного виховання, вокалу та хорового диригування, Відмінника освіти України, лауреата обласної премії в галузі музичного мистецтва ім. В. Заремби, володарки знака С. Русової, найвищої відзнаки міста «Честь і шана», члена Національної всеукраїнської музичної спілки, члена Національної спілки краєзнавців України.

ISBN 978-617-608-020-6

УДК 016:78(092)
ББК 91.9:85.31

Сторінки біографії

Майя Антонівна Печенюк – кандидат педагогічних наук, професор кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування, Відмінник освіти України, лауреат обласної премії в галузі музичного мистецтва імені В. Заремби, володарка найвищої відзнаки міста «Честь і шана», знака «Софія Русова», член Національної всеукраїнської музичної спілки України, Національної спілки краєзнавців України.

Після закінчення музично-педагогічного факультету Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту (тепер Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка) М.А. Печенюк працює викладачем цього ВНЗ з серпня 1973 року. До навчання у названому ВНЗ закінчила хоровий відділ культурно-освітнього училища (1965-68 рр.), працювала методистом Ярмолинецького Будинку культури, вчителем музики у с. Проскурівка Ярмолинецького району Хмельницької області.

Творчу діяльність розпочала у роки навчання в училищі, продовжувала її також під час роботи в закладах культури і в університеті. З 1965 року виступає як солістка-вокалістка, з 1973 року до тепер – викладач вокалу кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування. Педагогічну і виконавську майстерність удосконалювала на факультеті підвищення кваліфікації у Київському національному університеті ім. М.П. Драгоманова (1979 р., клас вокалу Народної артистки Г. Шоліної; 1984 р., клас вокалу заслуженої артистки Л. Любимової), під час стажування у Київській консерваторії імені П. Чайковського (1991 р., клас вокалу професора Є. Єгоричевої).

5 жовтня 1989 року їй присвоєно науковий ступінь кандидата педагогічних наук, 19 листопада 1992 року – вчене звання доцента, 20 січня 2011 року – вчене звання професора Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. З 1991 року М. А. Печенюк відповідальна за наукову роботу, а з 2002 року – заступник декана педагогічного факультету з наукової роботи та інформатизації навчального процесу.

Майя Антонівна Печенюк (Підгурна) народилася 15 лютого 1946 року в с. Проскурівка Ярмолинецького району Хмельницької

області у робітничій сім'ї. Батько Підгурний Антон Йосипович (1921-2002 рр.) працював майстром парової машини на паперовій фабриці. За відмінну роботу неодноразово відзначався грамотами, нагороджений медалями, орденом «Знак Пошани». Його захопленням були столярська справа, музика; керував духовим оркестром колективу паперової фабрики. Мати Підгурна (Мединська) Адольфіна Станіславівна (1926 р.н.) займалася рукоділлям, гарно співала і малювала. Вона не раз розповідала доньці про своє навчання в школі, про те, що діти писали на полях газет, бо не було зошитів, про те, як її преміювали в школі за успішне навчання набором кольорових олівців (6 шт.), про які вона дуже мріяла. Вчилася Адольфіна Станіславівна у школі на «відмінно». Навчатися далі не довелося, бо почалася війна і в 1942 р. її забрали в Австрію на примусові роботи. Повернувшись додому, похвальних грамот, які закопала під деревом у саду (щоб німці не знищили сім'ю, бо на них було зображення вождів) не знайшла, крім того, не було можливості далі навчатися. Тому, коли підростали діти, намагалася, щоб хоч вони (Майя, Франц і Станіслав) здобули гарну освіту.

Навчаючись у Проскурівській середній школі, Майя була відмінницею. Її улюбленими предметами були фізика, тригонометрія, українська мова і література. У школі працювали досвідчені вчителі музики Франц і Володимир Вітковські (батько і син), вони мали музичну освіту, вміли грати на різних інструментах. На уроках музики не тільки співали, як здебільшого проводились уроки музики (тоді називалися «Співи»), а й вивчали нотну грамоту, слухали музику з платівок. У всіх дітей були нотні зошити (Майя Антонівна пригадує, як важко було навчитися писати скрипичний ключ пером із «зірочкою»). Пізніше з'явилися кулькові ручки, якими легше було писати ноти. На музичне виховання вплинули заняття з батьком, який грав на корнеті і був керівником духового оркестру. Із захопленням Майя Антонівна розповідає, яким же він був віртуозом. У дитинстві, коли батько награвав мелодії, донька намагалася їх повторити. Такі були перші уроки з сольфеджіо. Співала з дитинства. Часто Майя брала участь у концертах, виступала на оглядах художньої самодіяльності у районі, області. Тому після закінчення школи пішла вчитись у Кам'янець-Подільське культурно-освітнє училище на хоровий відділ.

В училищі Майї дуже подобалися музично-теоретичні заняття, тому що в селі не було музичної школи і цей навчальний заклад став для неї одночасно і школою, і училищем. Правда, ще дитиною вона навчалася гри на фортепіано у тодішньої завідувачки дитячим садком Павленко Анни Євсіївни, яка помітила музичне

обдарування своєї вихованки. Солісткою себе пам'ятає ще з дитячого садка, а першою її піснею була українська народна «А я у гай ходила». Анна Євсіївна, родом із Кам'янця, чуйно ставилася до дівчинки, часто брала її із своїми доньками до міста, водила на концерти і вистави.

І пізніше, пригадує Майя Антонівна, її завжди оточували добрі і чуйні люди, які допомагали в усьому. Вступивши на хоровий відділ училища, займалася у чудових викладачів: А.М. Ричкової (вокал), І.Г. Старого (хоровий клас), Я.Д. Микитина (теорія музики і сольфеджіо), В.Д. Доронюка (диригування), К.П. Коломієць (фортепіано), М.С. Ушова (бандура). Запам'яталися викладачі з інших відділів І.Г. Краєв'янов, К.К. Голубовський (духові інструменти), М.Г. Чернілевська (українська мова), К.Г. Юрьєв (математика), Б.М. Кіперман (фізика, фотосправа), С.Л. Кірцман (географія).

У 1960-70 роки в училищі серед викладачів панувала музично-творча атмосфера, яка мала позитивний вплив на навчально-виховний процес, на формування виконавської майстерності своїх вихованців. Викладачі-композитори І.Г. Краєв'янов, К.К. Голубовський, викладачі-вокалісти, інструменталісти, хорові та інструментальні колективи часто організовували творчі звіти в місті й області, до яких залучали і студентство. Практикувалися сольні концерти окремих студентів-виконавців, творчі звіти класів. Викладач І.Г. Голубовський, будучи у складі ансамблю (грав на тромбоні), який акомпанував Майї, помітив обдарування дівчини й напроочив їй творче майбутнє. Можливо, воно й збулося, каже Майя Антонівна.

А ще, згадує вона, як викладач вокалу А.М. Ричкова порадила Майї вступати у Чернівецьке музичне училище (очевидно вона у своїй учениці вбачала перспективну виконавицю). Після першого року навчання в культурно-освітньому училищі Майя поїхала і вступила на вокальне відділення Чернівецького музичного училища. Коли вона приїхала з Чернівців і звернулася до директора І.С. Юрчишина з проханням відпустити її на навчання до музичного училища, він, пригрозивши, сказав: «Слухай, дівче, я зроблю так, що ти не будеш вчитися ні там, ні тут!». Дійсно, секретар не мала права без відома директора видавати документи для вступу в інший навчальний заклад. На навчання в музичне училище Майю не відпустили. Так і залишилася в Кам'янець-Подільському училищі, і, забувши про образу, успішно навчалася далі.

Пригадується їй вимогливість викладача Я.Д. Микитина. Якось на сольфеджіо лише на одному занятті отримала три двійки і одну

п'ятірку. Викладач голосно, повільно і виразно, щоб усі почули (який же то був сором!) сказав, що перша «двійка» за те, що забула гумку, друга – за те, що не взяла олівця, третя – за те, що забула зошита, але вправи проспівала інтонаційно точно, диктант написала без помилок (на дошці) – за те й «п'ятірка». Оскільки в одній клітинці не вміщається стільки оцінок, а лиш одна, то у журнал він ставить останню – п'ятірку. Це зараз смішно пригадувати, а тоді їй, п'ятнадцятирічній учениці було нелегко переживати такі хвилини.

У роки навчання в училищі музичне життя Кам'янця-Подільсько-го було досить змістовним, жвавим і цікавим для молоді. Частими гостями міста були Молдовський театр опери і балету з Кишинєва, заслужена Національна капела бандуристів, хорова капела «Думка», хор імені Г.Верьовки та багато інших музичних колективів. Незабутніми стали виступи у міському Будинку культури видатних українських вокалістів, яких уперше Майя-учениця побачила на сцені і почула живі голоси Зої Христинч, Миколи Кондратюка, Діани Петриненко, Миколи Гнатюка, Анатолія Солов'яненка та інших виконавців.

Після навчання на хоровому відділенні училища Майя Антонівна за направленням працювала методистом-хормейстром у Ярмолинецькому Будинку культури. Крім методичної роботи, виступала як солістка, і не без успіху, про що свідчать численні дипломи і нагороди обласного управління культури та Міністерства культури. Співпрацювала з цікавими і талановитими людьми П.П. Широкиим, К.А. Водецьким, Т.В. Кудряшовою, Т.М. Скородим (у майбутньому знаними працівниками в галузі культури України). Працювати методистом хорової справи було нелегко, особливо наприкінці року, коли треба було скласти річний звіт за роботу всього району. Але він був завжди зданий вчасно і Ярмолинеччина, завдяки успішній роботі працівників культури, займала одне з перших місць.

Згодом запросили в Проскурівську школу. Робота з дітьми вабила, тому пішла працювати вчителем музики. Працювала недовго, але робота в школі запам'яталася. Не маючи педагогічної освіти, їй вдавалося успішно проводити уроки. Діти дуже любили уроки музики, це для них було свято: по-перше, самі наспівають, потім учительку послухають, про щось новеньке з нотної грамоти довідаються, потанцюють. Крім того, в школі готувала учнів і вчителів до оглядів художньої самодіяльності. Особливо були активні вчителі, на той час учительська самодіяльність була на високому рівні. Правда, сильнішими були колективи паперової фабрики, там працювало багато робітників, функціонував духовий

оркестр, хор. Ці колективи для виступів мали гарні українські костюми. Інколи школярі та їх батьки й учителі виступали в спільних концертах.

Директор школи О.О. Іванова дбала про те, щоб у колективі всі вчителі мали вищу освіту. На той час відкрився музично-педагогічний факультет у Кам'янець-Подільському державному педагогічному інституті, куди і вирішила поступати Майя. Тоді при вступі на музично-педагогічний факультет абітурієнти склали вступні іспити з теорії музики і сольфеджіо (усно), сольфеджіо (письмовий диктант), вокалу, диригування, спеціального музичного інструмента, української мови (письмово), історії СРСР (усно). Під час вступу у Майї, при конкурсі 7 осіб на місце, з музичними дисциплінами проблем не було. Так у 1969 році Майя Підгурна стала студенткою музично-педагогічного факультету (це був другий набір на цей факультет). Навчаючись в інституті, не поривала зв'язки з Проскурівською школою, приходить до учнів, добирала їм нові пісні, допомагала у підготовці до олімпіад і фестивалів.

Усі викладачі були взірцями для студентів, талановитими викладачами і виконавцями. Студенти, які навчалися на музично-педагогічному факультеті, мали середню музичну освіту, були й винятки, коли в академічних групах навчалися 1-2 студенти, обдаровані випускники музичних шкіл. Цікаві спогади про студентське життя Майї Антонівни наводить Настя Юнь (Донець) у «Студентському меридіані». Журналістка зуміла «витягнути» цікаві моменти зі студентського життя, звідки ми дізнаємося про веселу вдачу Майї Підгурної, в яких умовах жили і вчилися тодішні студенти, чим захоплювалися, як організовували свій відпочинок.

Найголовніше, що відбувалося у студентському житті, це те, що під час навчання на факультеті зі згуртованим колективом формувався музикант-професіонал, музикант-педагог, музикант виконавець. Гарним словом відгукується Майя Антонівна про всіх викладачів, які її навчали. Звичайно ж, найбільше запам'яталися викладачі музичних дисциплін – Л. Євдокимова (вокал), Магда Моклович (диригування), С. Гаджула (концертмейстер), Б. Ліпман, Михайло Моклович, А. Каморнік (хоровий клас), І. Доскач (оркестровий клас), А. Беккер (гармонія), В. Васильєв (сольфеджіо). Середовище, в якому перебувала студентка, спонукало до творчості, удосконалення виконавства. Навчаючись в інституті, відчула, чого не вистачало їй колись у роботі з дітьми, тому займалася наполегливо, переймаючи досвід у Г. Кот, яка вела педагогічну практику, викладала методику музичного виховання. Після того як

вона пішла з роботи, викладання методики музичного виховання було доручено вихованці М. Печенюк.

Ще студенткою, дівчина часто виступала з сольними творчими звітами в інституті, місті, області, про що свідчать афіші того часу, програми і сценарії концертів. Пригадується їй студентська наукова конференція в Івано-Франківську, де брали участь студенти різних спеціальностей. На цій конференції історичний факультет нашого інституту представляв Володимир Шеремета, який виступав на секційних заняттях з доповіддю. А делегували Майю Печенюк виступити на концерті, в якому брали участь студенти з багатьох вищих навчальних закладів України. Там вона з великим успіхом виконала українську народну пісню «Глибока кирниця» (обр. І. Яценка). Хоча її виступ був відразу після М. Сливоцького (тоді ще студента названого інституту), виступ Майї учасниками конференції був сприйнятий надзвичайно тепло, і на прохання присутніх вона виконала аріозо Іоланти з однойменної опери П. Чайковського. А планувалося навпаки, – розповідати Майя Антонівна – спочатку виконати аріозо, а потім українську народну пісню жвавого характеру. Але М. Сливоцький коломийками набрав «шуму», то ж і засумнівалася, як же після того буде сприйнятий її виконання аріозо. Після поспішної перестановки творів, успіх виступу не зменшився. Другий твір аріозо Іоланти, як і «Глибоку кирницю», сприйняли «на біс».

Закінчивши навчання в інституті 1973 року Майя Антонівна, за направленням працює на музично-педагогічному факультеті викладачем класу вокалу. Вона знаходилася в оточенні викладачів, які її вчили, вважала за честь продовжувати навчатися в них мистецтву викладання.

З сердечним теплом згадує Майя Антонівна про дружні стосунки з талановитою людиною – викладачем Софією Майданською – випускницею Львівської консерваторії, яка прийшла в інститут на роботу також за направленням. Невдовзі вона переїхала до Києва (нині znana письменниця, публіцист, перекладач). У Кам'янці із Софією були учасницями спільних творчих звітів. Перший відділ співала М. Печенюк, другий – грала на скрипці і читала свої поезії С. Майданська. Свою збірку поезій – «Долоні континентів», яка є в домашній бібліотеці Майї Антонівни, Софія підписала: «Моїй дорогій Майї Печенюк на згадку про прекрасний рік і нашу найщирішу дружбу, яку я повезла з Кам'янця-Подільського у світ поезії. Київ. 28.05.80 р.» Зовсім короткий час їхнього спілкування в пам'яті залишив гарний спомин про цю чудову людину. Софія Василівна познайомила Майю Антонівну з племінницею славетної Соломії

Крушельницької Одаркою Карлівною Бандрівською (1902 – 1981 рр.), у якої дівчина стажувалася, і їздила у Львів на заняття. Багато цікавого Одарка Карлівна розповідала про Соломію Крушельницьку, і розспівуючи, інколи наголошувала: «Цю вправу любила Соломія!». «Це ім'я для мене звучало казково-божественно», – розповідає Майя Антонівна.

Робота у вищому навчальному закладі вимагала підвищення професійного рівня не лише практичного, але й наукового. Наполеглива у своєму прагненні до вдосконалення, підвищення свого фахового рівня, Майя Печенюк у 1985 р. вступає до аспірантури Київського педагогічного інституту ім. М. Горького (нині Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова), і 1989 року успішно захищає кандидатську дисертацію з проблем патріотичного виховання молоді засобами музики (науковий керівник доцент М. Кравченко, учениця В. Сухомлинського). Цікавий матеріал щодо життєвої і науково-творчої діяльності Майї Печенюк містять монографія старшого викладача О. Прядко «З піснею крізь життя», стаття доцента А. Суrowого у книзі «Кам'янець-Подільський університет в особах».

Після захисту дисертації М. Печенюк викладає улюблений предмет «Вокал». На заняттях на перший план викладач ставить завдання активізації студентів до об'єктивного світосприйняття, поглиблення і спрямування емоційного пізнання і переживання, образно-асоціативної сфери діяльності, зміцнення волі й розвиток фантазії, збагачення морально-естетичних принципів, розвиток патріотизму засобами вокального мистецтва.

«Спостерігаючи за роботою викладача, – зазначає вихованка Майї Антонівни О. Прядко (зараз викладач), – багато чого дізналася від неї з методики викладання вокалу. Викладач досконало знає свій предмет, цікаво і змістовно проводить заняття, вміло добирає цікавий репертуар як педагогічний, так і концертний. Майя Антонівна завжди дозволяє своїм студентам спостерігати за її роботою на занятті, при потребі разом обговорюють, що вдалося студентові, а на що слід звернути увагу. Після кожного заняття викладач проводить бесіди зі студентом, запитує, яких співаків довелося слухати чи то по телевізору, чи на концерті, що вони виконували, обговорювати їх виступи. А ще радить опрацювати літературу з методики постановки голосу, про роботу з учнями, про співаків, музикантів тощо. І таких порад безліч.

Після закінчення аспірантури, крім занять з вокалу, Майя Антонівна розробила і читала лекційні курси з методики музичного виховання, основ наукових досліджень. Викладаючи

«Методику музичного виховання», вона пересвідчилась у тому, що за шкільною програмою з музики відсутнє методичне забезпечення. Програма музичного виховання, за якою сьогодні проводяться уроки музики, увібрала традиції народної й досягнення сучасної педагогіки. Своім змістом вона істотно відрізняється від попередніх програм насамперед тим, що у ній пропонується цілеспрямоване використання фольклору. Підготовка до проведення занять (з курсу «Методика музичного виховання») викликало у студентів труднощі в проведенні уроків музики у школі: по-перше, не було репертуарних посібників, які б відповідали цій програмі; по-друге, не було впорядкованого музично-педагогічного матеріалу, який мав викладатися вчителем у будь-якому класі. Назріла потреба у створенні відповідної навчально-методичної літератури. Так з'явилася думка підготувати і опублікувати «Буквар сопілкаря», а також упорядкувати музичні хрестоматії (пісенний матеріал) для учнів шкіл різного типу навчання.

Першим навчальним посібником М. Печенюк став «Буквар сопілкаря» у співавторстві з П. Леонтієвим (випускник музично-педагогічного факультету Кам'янець-Подільського інституту, знаний в Україні музикант-педагог із тридцятирічним стажем педагогічної роботи в школі – знайомий з Майєю Антонівною зі студентських років), де подано методику навчання гри на сопілці та відповідний музичний матеріал.

Для підготовки і написання теоретичної частини посібника було недостатньо лише вміти самому грати на сопілці, автори мали опанувати методику навчання гри на духових інструментах, а також опрацювати чимало відповідної літератури. Для того, щоб написати цей посібник, скласти правила видобування звуків, слід було самому досконало вивчити і знати інструмент, з чим вони успішно справилися. Автори пояснюють, що за програмою з музики в загальноосвітніх школах (чи у школах різного типу навчання) обов'язковим є навчання гри на сопілці. Тому матеріал посібника подається відповідно до вимог програми.

Посібник набув популярності серед учнів і музичних педагогів. Написаний просто, доступно, він став необхідним у їх роботі. Тому у 2004 р. на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за Програмою випуску соціально-значущих видань вийшло друге доповнене і виправлене видання «Букваря сопілкаря». У цьому неабияку роль зіграла і допомога в опублікуванні роботи директора видавництва «Поділля» В. Кривошеї, якого упродовж років «штурмували» запитаннями з усіх куточків України – «Чи є у вас «Буквар сопілкаря?». Таким

чином у світ вийшло друге видання книги, виправлене і доповнене новими творами. А свого першого виходу з друку буквар чекав три роки в Міністерстві освіти. Нотне видавництво «Музична Україна» було завантажене друком, інші видавництва ще не наважувалися набирати ноти. Тоді довелося, розповідає М. Печенюк, придбати комп'ютер, опанувувати нотну програму, самому набрати перший примірник, і аж тоді «Поділля» взялося його друкувати.

Наступними навчально-методичними посібниками стали музичні хрестоматії «Дзвінки голоси» з 1 по 8 клас (пісенний матеріал). 2002 року М.А. Печенюк завершила роботу над упорядкуванням серії названих посібників, створених згідно з «Концепцією національного виховання», що містять основні положення навчально-виховної роботи в школі відповідно до завдань відродження національної культури в Україні. Хрестоматії затверджені МОН України і рекомендовані як навчально-методичні посібники для шкіл різного типу навчання, а також для викладачів, студентів вищих, середніх педагогічних та мистецьких закладів України. Ці посібники визнані МОН України кращими, й у переліку підручників і посібників подаються як обов'язкові для використання їх у школах. У хрестоматіях вміщено не тільки навчальний матеріал відповідно до кожної теми, в них також розроблено методичні пояснення щодо використання педагогічного матеріалу на уроках і в позакласній роботі. Репертуарний перелік музичних творів оновлено творами вітчизняних композиторів, творчі біографії яких також подано у хрестоматіях. У кожному посібнику (від 1 по 8 клас) подається додатковий музичний і методичний матеріал.

Надзвичайно цікаві, цінні з боку наповнення навчально-виховним матеріалом навчально-методичні посібники «Дзвінки голоси», в яких вміщено додатковий матеріал про критерії оцінювання учнів (розроблені О. Ростовським), короткі відомості про композиторів, про систему відносної сольмізації, загадки на музичну тематику, музичні ігри, додатковий пісенний репертуар, словник «Джаз рок лексикон» (упорядкований В. Дряпкіою) тощо.

Працюючи над упорядкуванням хрестоматій М. Печенюк (окремі з них у співавторстві), у додатковий матеріал ввела чимало творів подільських композиторів, зокрема викладачів і колег О. Беца, Б. Ліпмана, А. Поповича, З. Яропуда. У спілкуванні Майя Антонівна демонструє відгук професора Ніжинського державного педагогічного університету, доктора педагогічних наук, одного із авторів програми з музики О. Ростовського, який написав: «Шановна Майя Антонівна, дуже дякую за методичне забезпечення програми з музики. У Вас

особливе чуття на добір пісенного матеріалу. Ті твори, що Ви включили до хрестоматій, я використовую у створенні підручників з музики».

Навчати високого, благородного мистецтва співу має той, хто досконало знає його, має творчий досвід і бажає передати його молоді. Вокально-хорова робота – справа складна і відповідальна, і від того, як педагог навчить своїх учнів, залежатиме їх творче життя в майбутньому. Про це Майя Антонівна говорить впевнено й переконливо, так як у неї є багато випускників – послідовників.

Вагомим внеском у вивчення мистецького надбання Поділля став біографічно-репертуарний довідник «Музиканти Кам'янецьчини», який вийшов з друку в 2003 році. В ньому зібрано багатющий нотний матеріал і відомості про композиторів, співаків, інструменталістів, музичних педагогів кінця XIX – початку XXI століття, які народились у місті Кам'янці-Подільському і Кам'янець-Подільському районі, а також про музичних діячів, життя і діяльність яких пов'язані з Кам'янецьчиною. Музичний матеріал доповнюють творчі біографії митців, через призму яких у довіднику висвітлюється історія краю, розвиток музичного мистецтва Поділля. Слід зазначити, що рецензенти книги – знані діячі в галузі музичного мистецтва та літератури (В.Ф. Іванов, доктор мистецтвознавства, професор, академік Академії педагогіки і соціальних наук України, академік Міжнародної Академії енергоінформаційних наук, член Національної Спілки композиторів України; В.В. Нечитайло, кандидат історичних наук, професор, лауреат літературних премій ім. В. Булаєнка і М. Годованця, член Національної Спілки письменників України; Б.М. Фільц, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України, лауреат Державної премії ім. М.В. Лисенка, лауреат Всеукраїнського конкурсу «Духовні псалми», стипендіат Фонду інтелектуальної співпраці «Україна – XXI століття», член Національної Спілки композиторів України).

Одна із рецензентів книги – Богдана Михайлівна Фільц, ознайомившись з матеріалами порадила авторці доповнити їх відомостями про композиторів, які знаходяться за межами Кам'янця-Подільського й України. Зокрема, Богдана Михайлівна пригадала, що вона вчилася в аспірантурі з Марком Копитманом і дала його фотографію для книги, а також розповіла про Олександра Яковчука, який працював у Києві, потім в Торонто (Канада) і згодом повернувся на Батьківщину. Довелося авторці не поспішати з друком і продовжити пошукову роботу. Під час другого прочитання біографічно-репертуарного довідника,

Богдана Михайлівна написала свої побажання композиторам Кам'яниччини, яким розпочинається його другий розділ.

До написання цієї об'ємної роботи М.А. Печенюк спонукало багате минуле і сучасне музичне надбання Подільського краю. У Кам'янці-Подільському, який упродовж багатьох століть набув слави культурної столиці Поділля, – пише М.А. Печенюк, – шліфувалася майстерність

багатьох музикантів. Пісенний край завжди приваблював до себе композиторів, фольклористів. Народні пісні Поділля опубліковані у збірках Я. Головацького, М. Закревського, М. Лисенка, М. Леонтовича, Б. Грінченка, П. Чубинського, С. Руданського, К. Широцького та багатьох ін.

А розпочалася робота зі збирання пісенного фольклору про Кам'янець, згодом – авторських пісень про місто та відомостей про їх творців. У багатьох авторів були ще пісні про Поділля, про Україну. Майя Антонівна вирішила розширити тематику, збирати лірико-патріотичні пісні. Але і творів, і авторів виявилось дуже багато. Перша книга присвячена музикантам, які писали музику, але окрім цього Кам'яниччина багата музикантами-педагогами, інструменталистами, вокалістами, тому продовження характеристики музичної творчості подолян, гадаємо, мають знайти місце у наступній її книзі.

Коли нотний матеріал було зібрано, розповідає М.А. Печенюк, назріла потреба дати інформацію про авторів музики, довідку про музичне життя Кам'янця, фотоматеріали. Розпочалася велика робота з пошуку фольклорного пісенного матеріалу. А його чимало, і задум від збірника пісень переріс у монографічне дослідження, а в кінцевому варіанті його перейменовано на біографічно-репертуарний довідник, що найбільше відповідає його наповненню матеріалом.

Книга розпочинається народними піснями про місто, його творців. До наших днів збереглася пісня-легенда про заснування міста Кам'янця. Її записала від своєї бабусі, кандидат педагогічних наук, доцент О. Аліксічук. Уривок цієї пісні авторка наводить у своїй книзі:

Пречудове місце князь побачив,
На деревах зарубом його зазначив.
Річка повна острів омиває,
В її хвилях відблиск сонця грає.
Згодом став тут місто будувати,
Градом Кам'янцем його си називати.
Зробив мідні човна, весла золотії,

На торги ходив до Візантії.

У збірці розміщено твори різної тематики, серед яких чимало пісень, створених народом, про Устима Кармалюка. Багатьом відома і пісня про Бондарівну («Пи́ла, пи́ла Бондарівна», «Ой в містечку Богуславку») та ін. Подається приклад подільського варіанту цієї пісні – «У Кам'янці на риночку»:

У Кам'янці на риночку
Круглий танчик ходить,
Щонайкраща Бондарівна
Їм перед виводить.

Далі наводяться уривки старовинних колядок (зібрала О. Аліксійчук) про Кам'янець:

Прийшов молодець та під Каменець,
Гукнув братчикам молодесеньким:
- Гей підемо ми раду радити,
Раду радити, думу думати!
Гей браття-брати, най си купим ми
Золоті човни, срібні веслонька.
Та й поплинемо ми Смотрич-річкою
До більшої ріки, до Дунай-ріки.

Дійсно, історію міста, краю ми чуємо з пісень, які зберігають у своїй пам'яті кам'янчани. У книзі наголошується на тому, що на Поділлі завжди проживали й досі проживають багато етнічних груп. Кожна з них, зберігаючи власну традиційну народну творчість, збагачує надбання та культурні цінності подільського краю. У народі побутують їхні молитви й пісні, у яких оспівується краса старовинно-го Кам'янця, любов і шана до рідного міста.

У книзі зібрано багатющий матеріал про збирачів фольклору, композиторів Поділля. Так, понад 1000 народних пісень записав на Поділлі В.Ф. Іванов (чимало з них від краєзнавця Т.А. Сис). Вони подаються в одноголосому викладі і в обробці для хору. Крім того, у біографічно-репертуарному довіднику значне місце відводиться авторським пісням композиторів-подолян. Тут вміщено понад шістдесят пісень про Кам'янець і Поділля, які раніше не публікувалися. Для прикладу назвемо окремі з них: Дума про Кармалюка (муз. К. Голубовського, сл. В. Нечитайла), Срібна обручка Смотрича (муз. А. Гуківського,

сл. І. Покотила), Я живу на Поділлі (муз. В. Жаріна, сл. Л. Савчук), Дев'ятсот стоїш ти літ (муз. М. Копитмана, сл. Ю. Бейдера), Гостинно просимо у Кам'янець (муз. і сл. В. Корби), Кам'янецька (муз. І.Г. Краєв'янова, сл. В. Семеновського), Летять над Поділлям лелеки (муз. Б. Ліпмана, сл. К. Грубляк), Місто юності моєї (муз. Б. Ліпмана, сл. Ю. Альперіна), Кам'янцю древній, колиско моя (муз. М. Мельника, сл. К. Грубляк, Мой город (муз. і сл. Л. Очеретенко), Квітка на камені (муз. В. Панчука, сл. І. Покотила), Ода Кам'янцю (муз. А. Поповича, сл. Трофимчука), Кам'янець зустрічає гостей (муз. П. Ситника, сл. В. Лашка), Кам'янчанко мила (муз. Б. Слюсара, сл. В. Семеновського), Люблю тебе, Кам'янцю (муз. В. Старенького, сл. М. Кіндюх), Тут – квітка мого щастя (муз. С. Чабан, сл. М. Федунця), Ода Кам'янцю (муз. З. Яропуда, сл. В. Лашука) та ін.

Значне місце у книзі відводиться життєвій і творчій біографії Ганицького Тадеуша (Тадея) Діонісійовича (22.07.1844 – 12.02.1937), його колезі Зденеку Рудольфовичу Комінеку, про яких багато розповідала авторці Тамара Андріївна Сис. Працюючи в школі (профшколі, музичному технікумі), Т. Ганицький написав чимало творів для фортепіано, а також для скрипки з фортепіано, навчальні підручники для скрипалів. У книзі вміщена «Концертна мазурка» першого подільського професора музики Т. Ганицького.

М.А. Печенюк розповідає про те, як до її рук потрапив рукопис «Дума про Кам'янець» К. Голубовського: «На вицвілому від часу нотному аркуші була написана олівцем партитура думи, а в кінці аркуша підпис – «Слова студента пединституту з Ізяслава В. Нечитайла». Нині В. Нечитайло викладає в університеті, знаний не тільки в науковому світі, але й у письменницькому. Він автор багатьох поезій, член Національної Спілки письменників України. Дума була включена до збірника, бо слова і музика справили на авторку особливе враження.

Гей над Смотричем хмари низько
Звисли стріхами золотими.
Вже у ката болять ручиська
Батогами сікти Устима.

Та здимались могутні груди,
Ніби скиби у чистім полі:
«Ви не вірте, не вірте, люди,
Що на світі немає волі.

Годі плакати, в покорі скніти,
На судьбу нарікати всує.
По Вкраїні гуляє вітер,

Вільний вітер вогонь роздує.

Ти шматуй мені, кате, груди,
Ти карай мене, сучий сину,
Та хто правду святу осудить,
Той од правди святої згине.
Українонько найдорожча,
Знаю, воля твоя цвістиме!»
Громопадом гукнула площа:
«Ми здобудем її, Устиме!»

На Устимі сорочка біла,
На сорочці квітки червоні.
А над містом гули, хрипіли
Чорні дзвони, вечірні дзвони.

Вирізблялися гострі вежі,
Ніби прашурів темні лиця.
На Поділлі цвіли пожежі,
На Поділлі кували крицю.

Гей над Смотричем хмарам тісно,
А над хмарами, над густими
Синє небо хитала пісня:
«Не забудем тебе, Устиме!»

Складний шлях науковця-пошуковця. Нелегко було Майї Антонівні Печенюк збирати матеріал до книги. Наприклад, згадує вона: «Про піаніста Сироту випадково натрапила у музичній енциклопедії. Подумала, таких прізвищ багато у нашому краї, місті. Зацікавилася, хто ж то такий Сирота, зачепилася за невеличку інформацію в Інтернеті про спільні концерти П. Чайковського і Л. Сироти. Поступово знайшла адресу доньки Сироти, яка проживає в Америці (на це витрачено багато часу)». На прохання Майї Антонівни вона надіслала свою книгу про батька, диск із записами творів Ф. Шопена у його виконанні, звідки й використовувала матеріал про талановитого кам'янчанина, зовсім невідомого сучасникам, а у Кам'янці-Подільському забудим.

Досить цікавою є біографія піаніста Лео Сироти (1885-1965), який народився в Кам'янці-Подільському, навчався музики. Коли йому виповнилося одинадцять років, його сім'я переїжджає до Києва, де він продовжує заняття музикою, дає перші уроки старшим за себе учням, їздить у концертне турне. Перші його фортепіанні концерти відбулися ще за життя П. Чайковського і А. Рубінштейна. У

деяких довідниках є відомості, зазначає авторка, про те, що він навчався у композитора і піаніста, професора Київської консерваторії Г. Ходоровського (1913 р.). Згодом навчається у Санкт-Петербурзькій консерваторії. Вчителем Л. Сироти був також визначний італійський музичний діяч, композитор і музикознавець, піаніст Ферруччо Бузоні. У репертуарі Л. Сироти: всі твори Моцарта, всі сонати Бетховена, більша частина творів Ліста, Шумана, музика Прокоф'єва, Стравінського, Бузоні (свого вчителя), Шенберга та сучасників піаніста.

Під час концертного турне Японією 1928 року Л. Сироті запропонували очолити фортепіанний відділ Токійської Королівської Академії Уено. І вже в 1929 р. він із сім'єю поселився в Японії. Тоді линула про піаніста слава як про найкращого і найвидатнішого учителя і виконавця. Були у Л. Сироти і власні твори, але вони, як і записи інших творів, не збереглися. Така інформація про кам'ячанина є досить багатою і цікавою, вона збагачує історію музичної педагогіки забутими іменами.

А ще було відзнято документальний фільм «Родина Лео Сирота і ХХ століття». На міжнародному конкурсі «Кінолітопис – 2009», який проходив у Києві, він відзначений дипломом «За фундаментальний підхід до розкриття теми» і Головним призом журі конкурсу. Фільм створений японською кіностудією (режисер Томіко Фуджівара) у ньому взяла участь М. Печенюк. Що стало причиною запрошення до участі у фільмі? Якимось до нас, розповідає Майя Антонівна, завітав з концертною програмою піаніст Хіроші Куротакі, сам японець, а дружина його з Польщі. Це був кінець навчального року, на концерт прийшло мало людей. Гра піаніста була віртуозною, бездоганною, навіть не повірила, розповідає Майя Антонівна, що наш інструмент у хоровому класі може так звучати. І їй стало незручно, що ніхто й не здогадався купити квіти. Тоді передала у перші ряди свою книгу «Музиканти Кам'яччини», щоб на знак вдячності вручили піаністу. Пройшло два роки, донеслося до Японії та доньки Сироти, яка проживає в Америці, що в книзі є матеріал про її батька, кам'ячанина Сироту, і з Японії приїхала кіногрупа знімати фільм про нього. Цьому передувало інтернет-листування, велика пошукова робота в архівах, у ній взяла активну участь доктор мистецтвознавства Н. Урсу. Крім цього, вона була перекладачем під час зйомок фільму, екскурсоводом по місту, займалася влаштуванням кінознімальної групи. Коли знімали фільм, йшов подвійний переклад: інтерв'ю М. Печенюк з української на польську перекладала Н. Урсу, з польської на японську – Йошіко Йошіно.

Знаходимо у монографії не менш цікаві дослідження з творчості сучасних музикантів, які народилися і вчилися у

Кам'янці-Подільському. Ось які відомості є про Михайла Юхимовича Альперіна (1956 р.н.), піаніста, композитора, педагога, який нині живе в Осло (Норвегія), працює у Вищій музичній академії викладачем джазового фортепіано, сольфеджіо та імпровізації.

Навчання музики розпочав у Кам'янець-Подільській музичній школі і продовжив у музичному училищі (клас фортепіано) м. Бельци (Молдова), яке закінчив у 1976 році. Навчаючись в училищі, працював в ансамблі «Букурія» Молдовської філармонії як піаніст, аранжувальник і музичний керівник. У 1980 році увійшов до складу джазового ансамблю «Кварта», у 1983-84 рр. грав у «Арсеналі» О. Козлова (Москва), а в 1984-85 рр. виступав у дуеті з саксофоністом С. Шірмом (Молдова). Виступаючи із сольними програмами на багатьох фестивалях джазової музики, М. Альперін захоплює слухачів цікавими імпровізаціями з використанням молдовської народної музики. У 90-х роках з А. Шіклопером і С. Старостіним організовує Moscow Art Trio, яке невдовзі стає дуже популярним у Європі. Тепер досить часто виступає на європейських фестивалях із сольною програмою або у складі згаданого тріо.

З книги «Музиканти Кам'яниччини» довідуємося, що на подільській землі народився кобзар Володимир Максимович (8 (21).11.1910, с. Боришківці Кам'янець-Подільської губернії, тепер Кам'янець-Подільський р-н Хмельницької обл. – помер 2001 року, с. Вороновиця Вінницької обл.). Його дідусь Андрій грав на скрипці, а батько – на різних народних інструментах. З дитинства Володимир захоплювався грою на народних інструментах, співом. Ріс сиротою, пішов у найми. У вільний від роботи час, змайстрував скрипку, бо дуже хотів навчитись грати. Коли вже працював завідувачем бібліотеки у с. Вороновиця, то під час одного із концертів познайомився з ансамблем бандуристів Вінницької філармонії. Таке знайомство і визначило подальшу долю В. Перепелюка. Самостійно опанував гру на бандурі, виступав з концертами у складі Державного етнографічного ансамблю кобзарів. Цього музиканта-самоука у 1944 році взяли у новостворений Державний український народний хор (тепер ім. Г. Верьовки), де він все надолужував: вчився нотної грамоти, ансамблевого співу та гри тощо. В. Перепелюк автор дум «Про визволення України», «Про Ковпака», «Доріженька», «Про закінчення війни», які увійшли до репертуару хору Г. Верьовки; нарису «Повісті про народний хор» (1970). В. Перепелюк брав участь у створенні колективної поеми «Слава Кобзареві», поклав на музику деякі вірші Т.Г. Шевченка. Його

твори увійшли до репертуару самодіяльних і професійних колективів.

До біографічно-репертуарного довідника увійшло ім'я кам'янчанина, композитора Ладигенського Петра Анатолійовича (10.11.1946 р. н.), члена Національної Спілки композиторів України. Навчався у музичній школі (1956 р.), потім у Хмельницькому музичному училищі (1963 р.), Київській консерваторії на композиторському факультеті (клас Н.В. Дремлюги). З 1996 р. живе і працює в Санкт-Петербурзі. Приїжджає на батьківщину. Підтримує творчі зв'язки з подолянами, написав вокальний цикл «Випускаю думи свої» на слова поета М. Гірника. Серед творів П. Ладигенського балети «Вій» (лібрето Т. Дубок за мотивами повісті М. Гоголя), «Місяць росте на небосхилах» (лібрето М. Гердова), «Пісня, що пронизала ніч» (лібрето С. Колесника та М. Григор'єва) та ін.; опери «Таємниця заповітної поляни», «Без вини винуваті», «Поема Прометей»; моноопера «Липа вікова»; шість сюїт для скрипки і фортепіано; концерт для контрабаса з симфонічним оркестром; твори для фортепіано, хорові твори (на слова М. Сингаївського, І. Буніна, В. Сосюри), цикли романсів (на сл. Е. Межелайтиса, К. Кулієва, Л. Вахніної, І. Гоголева); вокальний твір «Ave Maria» для голосу і органа, вокальний цикл для меццо-сопрано і фортепіано «Мотив кочовий», багато пісень та обробок народних пісень.

На весь світ прославляє Поділля й Україну виходець з Кам'янець-Подільського району Хмельницької області) заслужений артист України, соліст Національної опери України (лірико-драматичний тенор), лауреат Малої Державної премії України ім. Т.Г. Шевченка. Навчаючись у школі, гарно співав, брав участь в оглядах шкільної самодіяльності. Бажання стати оперним співаком привело його до Київської консерваторії ім. П.І. Чайковського, яку успішно закінчив у 1991 р. Основи вокальної майстерності опановував у класі Народного артиста України і Молдови В. Третьяка, згодом – у професора В. Тимохіна. Після закінчення консерваторії вдосконалював методику вокального мистецтва в асистентурі (1993 р.), проходив стажування в паризькій опері Бастилії у професора А.М. Бонді (1993 р.). Значна роль у становленні М. Дідика як оперного співака-актора належить примадонні Національної опери України Є. Мірошниченко. У 1997 р. співав у Державному Академічному Большому театрі (Москва), у 1998 – у Фінській Національній опері (Хельсінкі), брав участь у міжнародній прем'єрі «Анни Болейн» Г. Доніцетті. Працюючи в театрі та Національній

музичній академії, успішно гастролюючи, готує цікаві музичні програми. Велику увагу приділяє М. Дідик камерно-концертному та кантатно-ораторіальному репертуару, виконуючи «Реквієми» Моцарта та Верді, «Salve Regina» Гайдна, «Carmina Burana» Орфа, «Stabat Mater» Дворжака, «Magnifikat» Баха та ін.

Знаходимо у книзі не менш цікаві дослідження з творчості інших професіональних композиторів і музикантів-аматорів минулого і сучасності. Крім згаданих, у біографічно-репертуарному довіднику даються музичні твори, довідки і творчі характеристики О. Беца, Д. Білобржицького, Д. Бонковського, К. Голубовського, А. Гуківського, А. Гурфінкеля, В. Жаріна, М. Завадського, В. Заремби, В. Іванова, М. Копитмана, Ю. Кота, А. Коціпінського, І.Г. Краєв'янова, І.І. Краєв'янова, Г. Курковського, М. Леонтовича, Л. Ліпковської, Б. Ліпмана, М. Мельника, А. Мілки, Л. Очеретенко, В. Панчука, В. Перепелюка, А. Поповича, О. Приходька, З. Рибчинської, Т. Сис-Бистрицької, П. Ситника, Б. Слюсара, В. Старенького, А. Укупника, С. Чабан, Л. Шавловської, А. Шреєр-Ткаченко, О. Яковчука, З. Яропуда.

Поцікавилися у авторки ми й тим, як потрапило до книги, яка називається «Музиканти Кам'яничини», ім'я Тамари Сис-Бистрицької. На що отримали відповідь: «То особлива людина, про яку ще напише не один дослідник. Вона – великий шанувальник народної пісні, вона, хоча і не знала нотної грамоти, але як музично обдарована людина легко запам'ятовувала мелодії. Від неї не один музикант записав пісню, яку вона вміла передавати з великою точністю. Дякуючи їй, ми маємо багато пісень, які вона записувала у свою пам'ять і донесла до наших днів».

Багато джерел потрібно було опрацювати М. Печенюк, щоб до розповіді про кожного з музикантів дібрати влучне і вагоме за змістом висловлювання щодо їх творчості. Наприклад, до творчості українського педагога-музиканта, А. Шреєр-Ткаченко (1905 р.н., с. Красноставці Кам'янець-Подільської губернії, тепер Кам'янець-Подільський район Хмельницької області, померла 16.10.1985 р., м. Київ): «З Поділлячка рідного з'явилася нова світова зірниця. У 1923-24 рр. юнка вчиться у Ганицького і одночасно працює вчителькою у початковій школі с. Кадіївці. Але впертій дівчині й цього замало. Вступає вона до економічного технікуму, закінчує його, але робота хіміка не для її натури. Музика вабить її. За порадою Ганицького їде у Київську консерваторію, а далі – в аспірантуру...» (Сис-Бистрицька. Музична школа, яка дивувала світ. // Подільські вісті. – 2002, 4 червня); до творчості В. Старенького (4.03.1916 р.н., с. Баговиця Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, помер 11.10.2001 р.,

м. Кам'янець-Подільський): «Ще з далеких днів дитинства він увібрав у себе дзюркотіння рідного Дністра, спів солов'я в духмяних садах і лопотіння перепела в медових покосах, шепотіння дібров і ратну пісню сівача, прагнув вилити ті звуки, які виношував у серці... Пісні Старенького з насолодою виконують школярі, студенти, сільські та робітничі колективи самодіяльного мистецтва» (Лине пісня над Дністром: Плакат «Самодіяльні композитори Поділля». / Ред. Р. Злотников. – Хмельницький : Хмельницьке обласне управління культури, 1970); про Сис-Бистрицьку Тамару Андріївну (5.09.1913 р.н., м. Кам'янець-Подільський – померла 26.04.2009): «Жінка має тих скарбів стільки, що скільки не наділяє ними людей, а все не біднішає» (Кашук Н. Подолянка. К., 1972); про В. Перепелюка (1910 – 2001) – кобзаря: «Виконавський стиль В. Перепелюка відзначається задушевністю. Переважання розспівних ліричних фраз над декламаційними взагалі притаманне пісням і думам кобзаря» (Кирдан З., Омельченко А. Народні співці-музиканти на Україні. К. : Музична Україна. – 1980. – С. 176); про Ю. Кота, який народився 22.01.1966 р. у Червоноармійську Донецької області, сім'я якого у 1970 р. переїхала до Кам'янця-Подільського, вчився у міській музичній школі: «У ньому є на диво приладна несучасність, якась кастовість чистого мистецтва» (Берденникова К. «Іпостасі Юрія Кота». // Музика. – 1997. – №2. – С. 23).

Про книгу «Музиканти Кам'яниччини» друкувалися відгуки в газетах «Голос України», «День», «Подільські вісті», «Подолянин», «Кам'янець-Подільський вісник» та ін.

Приємно, що влада Кам'янця-Подільського рішенням міської сесії нагородила М. Печенюк відзнакою міської ради «Честь і шана» (2005 р.), рішенням Хмельницької обласної сесії – I Премією імені В. Заремби в галузі музичного мистецтва (2005 р.).

М. Печенюк бере участь у міжнародних та всеукраїнських конференціях (Київ, Херсон, Івано-Франківськ, Житомир, Суми, Ялта, Могилів (Білорусь), Тітл (Бельгія), Санок (Польща) та ін.). Має друковані статті у фаховому журналі «Мистецтво та освіта», «Музика», зарубіжних виданнях («Rota», Польща). У 2003 році на сторінках місцевої преси («Подолянин», «Кам'янець-Подільський вісник», «Фортеця») вийшла низка статей М. Печенюк, присвячених 100-річчю міської музичної школи ім. Т. Ганицького і її випускникам.

У наукових збірниках і журналах М. Печенюк здійснила понад 100 публікацій з проблем музичної педагогіки, культури, з них 75 наукового і 20 навчально-методичного характеру, серед них 25 публікацій у фахових виданнях (з них 22 одноосібні); 8 у

міжнародних виданнях; 1 біографічно-репертуарний довідник; 10 навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти України (5 одноосібних, 5 у співавторстві), решта – у періодичній пресі (навчально-методичні посібники та довідник без урахування статей складають 183 друкованих аркушів).

М. Печенюк проводить велику громадську роботу. За її активної участі створені кабінет методики музичного виховання та кабінет-музей імені М.Д. Леонтовича. Відкриття музею відбулося 13 грудня 2004 року, в день народження композитора у музичному корпусі (вул. Гагаріна, 47). Там, на базі музичних кафедр проходять Всеукраїнські наукові конференції, присвячені творчості М. Леонтовича. Створення кабінету є втілення у життя однієї із пропозицій II Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої творчості видатного подільського митця.

Відкриття музею великого подолянина стало значною подією не тільки для університету, а й для міста, області. На його відкритті перед студентами і викладачами, гостями, представниками преси виступили кандидати філологічних наук, професор П. Каньоса (декан факультету), Є. Бондар (начальник навчальної частини), кандидати педагогічних наук, професори М. Печенюк, З. Яропуд. Музей зареєстрований у Міністерстві культури 2010 року.

Уже 20 років (з 1991 р.) Майя Антонівна відповідає за організацію студентської наукової роботи на педагогічному факультеті. Вона надзвичайно відповідально ставиться до виконання своїх обов'язків. За активної участі Майї Антонівни друкуються збірники наукових праць викладачів, а також студентів і магістрантів педагогічного факультету. З 2009 року згідно угоди з Інститутом педагогіки НАПН України на факультеті видається збірник «Педагогічна освіта: теорія і практика», до редколегії якого входить і Майя Антонівна. Вона надзвичайно вболіває, якщо не все вдається, як задумано. Чимало зусиль докладає, щоб збірник виходив вчасно і відповідав усім вимогам.

Як досвідчений науковець Майя Антонівна постійно допомагає колегам у вирішенні професійних проблем. Також за її активної участі було підготовлено до друку навчально-методичні посібники та репертуарні збірники колег, що поживило роботу музичних кафедр.

М. Печенюк готує студентів до олімпіад, конкурсів, до участі у різноманітних конференціях. Це яскраво демонструє велика кількість студентів – лауреатів і дипломантів мистецьких

конкурсів, олімпіад, творчих змагань, підготовлених у проблемній групі «Естетичне виховання учнів засобами музики» та у вокальному класі. Періодично організовує творчі звіти класу.

Більшість подолян знають М. Печенюк як співачку. І зрозуміло, адже вона поєднує викладацьку роботу з виконавством. Вона лауреат багатьох пісенних конкурсів і фестивалів. Майя Печенюк зі студентських років виступала як учасниця хорової капели, як солістка. Часто її чарівний спів лунав у кафедральному костьолі, в навчальних закладах міста, обласному радіо і телебаченні. Їй під силу як оперні партії, так і твори камерного виконання. Вокалістці притаманне кантиленне відтворення мелодії, емоційність і виразність у розкритті художніх образів. Увагу слухачів привертає яскравий і сріблястий тембр голосу, його дзвінке звучання у верхньому регістрі, майстерність виконання вокальних творів різних жанрів – зазначає мистецтвознавець Н. Урсу. Основним репертуаром є твори композиторів-класиків. Значне місце у ньому займають українські народні пісні, твори вітчизняних композиторів і композиторів Поділля (С. Гулака-Артемовського, М. Лисенка, П. Чайковського, Дж. Верді, С. Монюшка, І. Баха, Ф. Шуберта, Д. Каччіні, П. Майбороди, Б. Ліпмана, О. Беца та багатьох ін.).

Виступи М. Печенюк прикрашали концертні естради міста, області, столиці. За виконавську діяльність вона відзначена багатьма грамотами, дипломами лауреата Всесоюзних, Всеукраїнських конкурсів і фестивалів (номінація вокал). Мистецтвознавець Є. Богдан у статті «Не кар'єра – мета заповітна» писала: «Дзвінкоголосо, мило, широко і тепло лине чарівний голос Майї Печенюк. Твори у її виконанні – високого патріотичного звучання і ніжно-ліричні – захоплюють витонченою виконавською майстерністю і щирістю, прагненням дарувати людям прекрасне. Хай вона і надалі дарує нам своє щедre пісенне мистецтво, добрий настрій, естетичну насолоду, вчить своїх підопічних любити, цінувати все святе, благородне, прекрасне, вчить любити свій народ, рідну матір-Україну».

Напевне не цілісним постав би образ Майї Антонівни, якщо не згадати її наполегливості у підготовці молодих науковців. На сьогодні під її керівництвом захистили кандидатські дисертації:

Прядко Олена Михайлівна – «Методика розвитку співацького голо- су у майбутніх педагогів-музикантів», 11 листопада 2009 р. спеціальність 13.00.02 – теорія та методика музичного виховання;

Гавриленко Лариса Миколаївна – «Методика формування основ вокальної культури молодших школярів у школах мистецтв», 13 січня

2010 р., спеціальність 13.00.02 – теорія та методика музичного виховання;

Стасюк Марина Володимирівна – «Формування основ художнього світогляду учнів молодшого шкільного віку у процесі хорової діяльності», 12 травня 2010 р., спеціальність 13.00.02 – теорія та методика музичного виховання;

Карпенко Тетяна Пилипівна – «Формування концертмейстерської компетентності майбутніх педагогів-музикантів у процесі вивчення фахових дисциплін», 15 жовтня 2010 р., спеціальність 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти;

Ярова Марина Вікторівна – «Становлення і розвиток співацької освіти на Поділлі (кінець XIX – початок XX століть)», 15 листопада 2010 р., (попередній захист), спеціальність 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки.

На черзі інші аспіранти...

Педагогічний досвід професора М.Печенюк, як зазначає професор В. Лабунець, показує, що творчий неспокій, пошук педагога збагачує навчально-виховний процес, робить його ефективнішим, змістовнішим. Формою узагальнення і поширення її досвіду є виступи на обласних семінарах і міжобласних нарадах-семінарах керівників методичних об'єднань міст і районів Хмельницької та Чернівецької областей, друкування методичних розробок у фахових журналах, навчально-методичних посібниках.

Професор М.Печенюк прагне до вдосконалення педагогічних процесів духовного розвитку особистості засобами музики, своєю творчою діяльністю примножує здобутки національної музичної освіти та культури. Вся музично-педагогічна та громадська діяльність М.Печенюк спрямована на виконання завдань, які ставляться перед педагогами вищої школи. Музично-теоретичні та практичні заняття, які проводить М.Печенюк, спрямовані на формування музичної культури студентської молоді як важливої й невід'ємної частини їх духовної культури.

За активну науково-творчу та концертну діяльність, участь у мистецьких конкурсах і фестивалях М.Печенюк відзначена багатьма дипломами переможця. Має подяки за підготовку студентської та учнівської молоді до мистецьких конкурсів і олімпіад та участі у всеукраїнських і міжнародних наукових конференціях.

Рівень викладацької майстерності, навчально-методичне забезпечення (повнота і ґрунтовність навчально-методичних комплексів), наукові та творчі здобутки, громадська діяльність

М. Печенюк у 2003 р. були високо оцінені університетською комісією. Майя Антонівна – «Викладач року».

Майя Антонівна не лише науковець, талановита співачка і педагог, вона чудова колега, яка завжди готова допомогти у будь-якій ситуації. А ще Майя чудова донька, яка з шаную, теплотою і любов'ю доглядає хвору матір (іноді дивлюсь на неї і думаю, звідкіля у цієї тендітної жінки стільки сили, енергії й натхнення). Напевне, в усьому її житті, в усіх досягненнях чимало допомагали не лише батьки, але й коханий чоловік – Володимир, з яким прожили чимало літ, виростили доньку, діждалися онуків. З ним розділяли його захоплення філателією, фотосправою, радіоаматорством. Володимир допомагав їй в освоєнні комп'ютера, (як тільки вони з'явилися), вивченні нотних та інших програм, що навіть викликало іронію у колег М. Печенюк (навіщо це їй). З його допомогою набиралися і редагувалися тексти, не тільки для друку дружини.

І в ці ювілейні дні бажаю Вам, шановна Майє Антонівно, ще довгих літ життя, крицевого здоров'я, творчого натхнення і нових наукових здобутків. Нехай Божа благодать завжди супроводжує Вас і Вашу родину. З роси і води Вам, Майє Антонівно!

Павліна Каньоса, кандидат філологічних наук,
професор, декан педагогічного факультету
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка

Слово про ювіляра

ОРГАНІЧНО ПОЄДНУЮЧИ ЛЮБОВ ДО ПІСНІ, МИСТЕЦЬКИЙ ТАЛАНТ, ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ОРГАНІЗАТОРСЬКУ МАЙСТЕРНІСТЬ

Майя Антонівна Печенюк – талановитий митець, невтомний наставник, авторитетний професор, добросовісний і самовідданий дослідник, що не лише гідно продовжує кращі традиції й професіоналізм своїх учителів і професорів, а й своєю багатогранною плідною мистецькою та науково-педагогічною діяльністю вписала яскраву сторінку в історію Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Говорячи про жінок, не прийнято вказувати їх вік. Зважаючи на це, скажу лише, що знаю професора М.А.Печенюк з студентських років і по багатолітній науково-педагогічній і творчій співпраці. Мої перші враження про мистецький талант Майї Антонівни сформовані в найщасливішу пору – в далеких студентських часах. Вступивши у Кам'янець-Подільський державний педагогічний інститут, як і багато моїх друзів і приятелів по історичному факультету, я, недавній працівник культури, не тільки наполегливо опановував обрану професію, а й намагався організувати змістовне дозвілля, неодмінно дбаючи про власне духовно-культурне збагачення. З цією метою не втомлювався відвідувати концерти, різноманітні пісенні конкурси, мистецькі фестивалі, дискотеки, вечори відпочинку.

На одному з таких концертів вперше почув ім'я вокалістки Майї Печенюк. Вразило відразу все: і дивовижний голос, і чудові пісні, і те, що їх виконавиця – випускник й викладач музично-педагогічного факультету. Згодом запам'ятались полум'яні слова на її адресу від землячки Зіни Захарчук, яка навчалася на цьому факультеті й з гордістю говорила про своїх викладачів, чільне місце серед яких вже тоді посідала Майя Антонівна, та піднесено підкреслювала, що жоден загальноінститутський і міський концерт не обходиться без її участі. Не раз звучали приємні слова

про талановиту викладачку і від Мирослава Мацейківа, який навчався на одному курсі із Зіною, а головне співав у хоровій капелі і грав в одному оркестрі із М.А. Печенюк. Бувало, ми не раз з хлопцями затримувалися після тренувань у волейбольній секції, що проводилися в спортзалі корпусу музпеду, щоб зайвий раз почути мелодійне звучання чарівного сопрано, яке допізна линуло з хорового класу або з аудиторії знаменитого флігеля. За студентські роки, а потім за роки спільної науково-педагогічної співпраці, якось само собою склалось, що ми вже не можемо уявити без її участі концерти художньої самодіяльності в університеті, в місті, на Хмельниччині, на великій сцені Національного палацу культури і мистецтв у Києві. За дзвінкоголосу виконавську діяльність Майя Антонівна відзначена численними грамотами, дипломами лауреата обласних, всеукраїнських і міжнародних конкурсів й фестивалів.

Перші спілкування з Майєю Антонівною припали на часи, коли мені довірили комсомольську організацію вишу. Адже студентський актив завжди брав участь в організації концертів, конкурсів і фестивалів художньої самодіяльності. Щоразу навіть кількахвилинні розмови залишали глибокий слід – її щирість, теплота, душевне багатство. Вже тоді переконався в тому, що життєве кредо Майї Антонівни складають три пріоритети – робота, мистецтво та сім'я. Викладачка через роки пронесла жіночу красу та миловидність, належну науково-теоретичну і науково-методичну підготовку. Завжди, кожною своєю дією випромінює високий інтелект, підкреслену інтелігентність, невідступну толерантність, виявляє невичерпну енергію та дивовижну легкість і подвижницьку працездатність. Про це я мав нагоду більше довідатися і глибше осмислити, коли редагував наукове видання про основні віхи біографії, науково-педагогічну і творчу діяльність кандидата педагогічних наук, професора М.А. Печенюк «3 піснею крізь роки» (2006), підготовлене її магістранткою, а тепер кандидатом педагогічних наук Оленою Прядко.

Нерідко чуєш, що важко поєднати творчу професію, мистецьку діяльність із науково-дослідною роботою. Судячи про ювілярку, такий стереотип не має під собою основи. Дуже легко, цікаво та змістовно мені, як багатолітньому проректору з наукової роботи університету, працювалося з нею як заступником декана педагогічного факультету з наукової роботи. Жодного разу Майю Антонівну не потрібно було переконувати в необхідності цього важливого для університету напряму діяльності. Професор завжди бралася з ентузіазмом за доручену ділянку. З відповідальністю

ставилася як до формування та редагування факультетських наукових збірників, так і до проведення наукових форумів й складання звітної документації. А з яким професіоналізмом М.А.Печенюк здійснює наукове керівництво аспірантами! Як результат, її вихованці Л.М.Гавриленко, Т.П.Карпенко, О.М.Прядко і М.В.Стасюк блискуче захистили кандидатські дисертації.

Самим найкращим доказом мудрості людини є її душевний стан. У Майї Антонівни завжди оптимістичний настрій, бадьорий дух і щасливий вигляд. Бо ніколи не чекала на Фортуну, а діяла, пробивалася вперед, розраховуючи на свої власні сили та можливості, на підтримку друзів і колег. І добивалася всього працелюбністю, доброчесністю та старанністю.

Упродовж багатьох років М.А.Печенюк органічно поєднує любов до пісні, мистецький талант, інтелектуальний потенціал та організаторську майстерність. У наукових, науково-методичних і творчих працях майстра вокального співу (а їх нараховується близько ста, в тому числі 10 навчальних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України), відтворені велич і ліричність української душі, незборимість духовності, виражені звитяга та життєвий подвиг нашого народу, романтизм подільського побуту. В піснях і романах у її витонченому виконанні епічні сюжети високопрофесійно переплітаються з неповторними образами рідного Подільського краю, з їх яскравою та самобутньою палітрою.

Кажуть: що людина робить, тим вона стає. У колективі славетного університету Майя Антонівна виявила і розкрила себе як прекрасний педагог-наставник, який безперестанно формує якісно нові зразки українського музично-пісенного мистецтва, особистим прикладом і невтомною щоденною працею показує сучасникам шляхи й засоби відродження української національної культури, з величезним натхненням і наполегливістю, любов'ю та душевною теплотою вкладає свої знання, свої вміння, багатий досвід і професійні секрети в своїх учнів – студентів і аспірантів рідного університету. Дає майбутнім фахівцям не лише глибокі знання та виробляє професійні навички й вміння, а й дарує їм віру в кращі часи, надію на те, що краса і мистецтво переможуть усі негаразди, зроблять незворотним щасливе майбутнє України, нашого народу.

Мені пощастило у 2003 році побувати разом із великим колективом художньої самодіяльності педагогічного факультету на Міжнародному фестивалі камерної музики в Бельгії. В ньому брали участь М.А.Печенюк і декілька її студентів. Тоді я по-

справжньому переконався в тому, що професор і її підопічні студенти становлять єдине ціле, коли кожен з них не лише знає про одне одного все, а й вболіває за кожний крок свого становлення, за здобутий успіх. Невипадково студентки Інна Рудоман і Олена Цибульська стали лауреатами цього авторитетного фестивалю.

Кажуть, що щастя людини виключає її роки. Той, хто зберігає здатність бачити прекрасне, не старіє. Майя Антонівна бачить, як розпускаються квіти, чує, як співають пташки, вміє вирізнити справедливість і відчутти прекрасне, а отже живе повноцінним життям, живе життям, корисним для інших. На моє переконання, вона – енергійна, щаслива людина, її організм співає, її вік перебуває в періоді розквіту та великого потенціалу розсудливості, а серце відчинене для всього нового. Досвідчений професор М.А. Печенюк живе проблемами факультету і університету, студентів і аспірантів. Як і раніше, захоплюється музикою та піснею, безмежно любить й повністю віддається роботі, мистецькій, викладацькій і науковій творчості. І в цій багатогранній діяльності, у цій творчості стає ще кращою і потрібнішою для вищої школи, для пісенного мистецтва.

*Анатолій Філінюк, завідувач кафедри
історії України, професор,
заслужений діяч науки
і техніки України*

СПІВАЧКА, ПЕДАГОГ, НАУКОВЕЦЬ

Майя Антонівна Печенюк надзвичайно багатогранна та цікава особистість. Їй пощастило гармонійно поєднати у житті таланти чудової співачки, успішного педагога та відомого науковця. Познайомившись із нею, переконуєшся у справедливості вислову про те, що талановита людина талановита в усьому. Здавалося б, що неможливо одночасно досягти успіху у таких різних і складних видах діяльності, як виконавська творчість та праця науковця. Адже побутує стереотип, що люди творчих професій вирізняються особливою емоційністю та не схильні до здійснення глибокого наукового аналізу, теоретичного осмислення фактів, предметів і явищ. Але Майї Антонівні це прекрасно вдається, що завжди викликає захоплення та повагу колег і вихованців.

Багато років працюючи у колективі педагогічного факультету Майя Антонівна досягла великих успіхів у власній педагогічній діяльності. Їй вдається згуртувати навколо себе талановиту співочу молодь і молодих науковців, захоплювати вихованців власним прикладом невтомного служіння мистецтву та науці. Тонкий психолог, Майя Антонівна, уміє зацікавити студентську молодь новими креативними ідеями, підтримати, вселити віру у власні сили, впевненість у виїнятковості таланту кожного з них. Завжди привітна й тактовна у спілкуванні, позитивно налаштована до співрозмовника педагог одразу викликає довіру та любов студентів, що сприяє налаштуванню на продуктивну співпрацю, повне творче розкриття на занятті.

Створюючи небуденну, творчу, психологічно комфортну атмосферу під час занять з вокалу, педагог прищеплює своїм студентам любов до мистецтва співу, формує відповідальне ставлення до майбутньої професії. Виховуючи майбутніх педагогів, розвиваючи їх вокальні здібності, Майя Антонівна озброює студентів могутнім засобом впливу на дитячі душі школярів – досконалим володінням співацьким голосом.

Уміння співпереживати та співчувати співрозмовнику, мудрість і доброзичливість – це особливі риси характеру Майї Антонівни. Нездатність залишатися осторонь від чужих проблем, бажання підтримати молодь, розкрити перед ними широке коло перспектив у професійній діяльності спонукає педагога усі сили покладати на роботу зі студентами.

Майя Антонівна вирізняється надзвичайною працездатністю, умінням повністю віддаватися науковій і педагогічній діяльності. Науковий хист і природня здатність до глибокого осмислення подій і явищ сьогодення принесли їй визнання у наукових колах країни. Авторитет Майї Антонівни серед учених у галузі мистецької педагогіки слугує своєрідною візитівкою університету та кафедри.

Усе, чим займається Майя Антонівна, сповнене душевним теплом, натхненням і талантом. Це і є запорукою успіху у творчій, педагогічній та науковій діяльності ювілярки. Мені пощастило багато років спілкуватися з Майєю Антонівною, спочатку у якості студентки класу вокалу професора, згодом – навчаючись у аспрантурі під її керівництвом, а тепер – працюючи разом на одній кафедрі. І дякую долі, що на моєму життєвому шляху зустрілася людина, яка вміє мудрою порадою та небайдужим ставленням підтримати й надихнути у професійній і творчій діяльності.

Від імені усіх вихованців Майї Антонівни хочу побажати їй завжди знаходити у людських душах відгук на її доброзичливе ставлення, любов і розуміння оточуючих.

Олена Прядко, кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри методики
музичного виховання, вокалу
і хорового диригування Кам'янець-Подільського
національного університету
імені Івана Огієнка

ПРЕКРАСНИЙ ВИКЛАДАЧ І НАСТАВНИК СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Спілкуючись із шановною Майєю Антонівною, вкотре переконаюся в тому, що педагогічна наука й освіта тримається на ентузіазмі й відданості обраній справі багатьох відомих і маловідомих сячів доброго, розумного, вічного, вихователів майбутніх учителів. Саме такою є Майя Антонівна Печенюк – прекрасний викладач і наставник студентської молоді, зрілий науковець, просвітитель, просто інтелігентна і мудра людина.

Про здобутки Майї Антонівни як педагога свідчить книга її вихованки і колеги Олени Прядко «З піснею крізь роки», в якій з великою шаною і любов'ю пише про неї як викладача класу постановки голосу, який дав путівку в життя багатьом нинішнім учителям музики.

Відомі наукові здобутки професора М.А. Печенюк, насамперед, у керівництві науковою роботою студентів і аспірантів. Про актуальність і наукову новизну проведених під її керівництвом досліджень свідчить успішний захист кандидатських дисертацій багатьма її вихованцями.

Не будучи байдужою до справи забезпечення вчителів музики методичними посібниками і нотною літературою, Майя Антонівна активно прилучилася до створення і видання нотних хрестоматій для першого – восьмого класів загальноосвітньої школи під влучною назвою «Дзвінки голоси». Скільки часу провела вона за набором нотного тексту на комп'ютері, скільки сил і здоров'я віддала цьому? Скільки нових творів її земляків-композиторів завдяки їй стали відомими педагогічній громадськості? Окремо хотів би відзначити ґрунтовне методичне забезпечення виданих посібників, що свідчить про великий науково-методичний потенціал їх автора.

Пишаюся плідною співпрацею з Майєю Антонівною. Здоров'я, добра, і злагоди Вам, шановна колего!

Олександр Ростовський,
*доктор педагогічних наук,
професор, завідувач кафедри
музичної педагогіки
і хореографії Ніжинського
державного університету
імені Миколи Гоголя*

СЛОВО ПРО КОЛЕГУ

Життя показує, що професія вчителя споріднена з професією художника. І вчителів, і митців як ознака професії притаманні особливо природне обдарування, гостра і неупереджена спостережливість, чутливість і психологічна чуйність. А якщо і вчитель, і митець в одній іпостасі, та ще й уособлюється у симпатичній, розумній, інтелігентній жінці?... Звичайно, мова йде про Майю Антонівну Печенюк – професора Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, талановиту співачку, успішного наукового діяча, уважного колегу, здібного педагога-наставника та викладача, закоханого у свою справу. І не дивно, що викладацька справа стає у неї вільним мистецтвом, і вона на всіх своїх учнів накладає печать свого духу! Як вона знаходить своє щастя в навчанні, так можна вважати щасливими тих, хто в неї вчиться.

Для одних студентів Майя Антонівна – світлий образ турботливої матері, вимогливої і ласкавої, строгої і доброї, яка пробачає дитячі витівки, сподіваючись, що виросте дитина – зміниться і вбрання; для інших вона – путівник по науковому світу – вникни в нього і подивишся на все іншими очима. Та незаперечно одне: і сьогоднішні студенти, і вчорашні випускники пам'ятають її уроки та поради, цінують її людські якості.

Для колег Майя Антонівна – вимоглива до всіх та, в першу чергу, до себе, особистість, яка аналізує і діє сучасно-креативно, по-молодіжному. І її «свіжому» мисленню позаздрить не один молодий фахівець, сформований у вік інформаційних технологій. А стан її внутрішнього світу відображає завжди привітна і не по роках молода зовнішність... То ж, многая і благая літа, Вам, дорога наша, Майє Антонівно!

Любов Мартинюк, *кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри методики
музичного виховання, вокалу
і хорового диригування*

БАГАТА ТАЛАНОВИТИМИ УЧНЯМИ

На сцену Українського Дому в Києві, де тривало відкриття Міжнародного фестивалю «Кінолітопис-2007», вийшла невелика зграбна дівчина в національному костюмі. Як тільки вона заспівала – зал затамував подих. Серед глядачів були відомі творчі особистості з багатьох країн. До цього виступу вони часом перемовлялися між собою, а тепер стихли всі. Незвичайної краси сильний дзвінкий голос подолянки Інни Залізецької запанував над аудиторією, заворожив усіх. У рамках фестивалю щоразу відбувається кілька мистецьких конкурсів, зокрема, й цей, солоспіву, присвячений пам'яті незабутнього Миколи Кондратюка (автор проекту заслужена артистка України, доктор культурології Валентина Антонюк), в якому саме Інна виборола Гран-прі. Це була вихованка професора Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка Майї Антонівни Печенюк.

Згодом цю молоду виконавицю запросили до Польщі, де вона також мала можливість продемонструвати, як можна розвинути природні здібності під керівництвом уважного, самовідданого педагога. Виступи Інни слухали представники багатьох громад цієї країни. Згодом у Кам'янець-Подільський надійшов лист, в якому були такі рядки: «Польща щиро дякує Україні за незабутні пісні!»

Майя Печенюк, де б вона не виступала, завше співала так, наче вона представляє світу свою рідну землю, свою Україну. Цього повсякчас навчає й своїх студентів. У цьому секрет тепер уже їх успіхів. Великими відкриттями для шанувальників музики дуже часто ставали на різних престижних конкурсах та фестивалях численні вихованці професора Майї Печенюк. Майя Антонівна завжди поспішала ділитися цією радістю з газетярами. У пресі досить часто з'являються публікації про нові творчі досягнення Олени Цибульської, Інни Желавської, Андрія Бичка, Наталі Мамчур, Олени Пастух, Олени Собіщанської, Марини та Ірини Стасюк...

«Хто тільки захотів учитися мистецтву співу, той спішить до Майї Антонівни Печенюк, яка ніколи не питає: «Що я з того матиму?», – так відгукувалася про неї відомий краєзнавець Тамара Сис. Майя Антонівна стає для молоді порадицею і в щоденному житті. Яюсь так само собою склалося, що саме до неї ідуть з усім. Вони – то її велика родина, якою Майя Печенюк справді багата. Хтось ділиться родинними проблемами, щоб легше стало на душі, комусь вона дасть грошей на дорогу додому, того напоїть чаєм, тому підкаже, яке взуття купити. Студенти – як рідні діти, й викладач хоче, щоб кожен із них став гарною людиною,

громадянином, досяг професійних успіхів. Більше того, Майя Антонівна усе робить для того, аби її вихованці такими зростали.

Дати своїм учням якомога більше – таке кредо професора Майї Печенюк. Тому вона активний науковець, автор численних видань, які доповнюють лекції й практичні заняття для студентства. Чимало зусиль доклала Майя Антонівна, щоб в університеті з'явився музей Миколи Леонтовича, який одночасно є кабінетом методики музичного виховання. Усвідомлення того, що українська нація має таких музичних геніїв, допомагає розбудити в молоді гордість за свій народ, його мистецтво. Великою повагою, щирою любов'ю та успіхами віддячують наставниці її вихованці.

Віра Шпильова, власний кореспондент
газети «Голос України»

КОЛЕГА ПО ДУХУ І ТВОРЧОСТІ

Майя Печенюк, співачка, науковець, педагог. Колега по духу творчості. Коли ця тендітна, осяяна світлою посмішкою жінка з'являється у великій концертній студії обласного телебачення, усе навкруг світлішає. Радо приймають тепло інтонацій її срібного голосу, її сердечну щедрість. Бо бачать: поруч з нею її вихованці, якими опікується не лише по-материнськи, але як Вчитель, покликаний ліпити їх артистичні і життєві долі. Піклуючись про красу і академічну правильність співу, Майя Антонівна водночас у невловимо тихих, тонких і делікатних зауваженнях, репліках зміцнює волю молодих митців до втілення музичних образів на сцені, допомагає зняти напругу й острах; загострює увагу на глибинах і деталях змісту. Педагогічна стратегія очевидна: вчитель крок за кроком формує артистичні характери особистостей, здатних функціонувати у сучасному розбалансованому суспільстві, стверджуючи закони істини і краси.

Десять телепрограм «Палітри мистецтв», сформованих за участю професора М. Печенюк та вихованців її класу вокалу – це і успіх, і окраса подільського телеекрану. Мудрий добір репертуару – академічного, народного, естрадного напрямів; гідний рівень професійного виконання у кожній з молодих артисток-студенток; серйозний, науково-аналітичного характеру коментар; розкриття таїн специфіки навчання мистецтву співу – і педагогіка становлення особистості, у єдності цих процесів, – саме такого

матеріалу й очікують вибагливі шанувальники «Палітри мистецтв».

Характерною ознакою є здатність М.Печенюк-педагога і вихованців її класу не вдаватися до докучливо-трафаретних, стандартних репертуарних концепцій, натомість віднаходячи вміло віднаходити варіанти нового, не співаного раніше матеріалу, котрий потребує і доброї фахової підготовки, і особистісного музично-естетичного прочитання. Наведемо, як приклад, неординарну хмельницьку прем'єру вокального циклу В.Буккі «Місячні тіні» у залі філармонії та на подільському телеекрані, здійснену молодю співачкою Оленою Прядко, (концертмейстер Тетяна Карпенко) – акт сміливого утвердження ускладненої сучасної музичної мови; акт реалізації розширення свідомості – і власної, і цілої слухацької аудиторії, призвичаєної до банального, далекого від високоякісних професійних зразків, «популярного» мистецтва. Учасниками програми «Палітри мистецтв» були також вихованки М. Печенюк: І.Залізецька, І.Желавська, Л.Шумеляк, учень А. Бичок та інші.

Талант і напружена праця, міцне наукове підґрунтя – і фантазійний політ думки, канони педагогічної методики – і неординарні інтуїтивні рішення. Усе це, окрім естетичної насолоди від співу, одержує нині, як матеріал для роздумів і праці у згадуваних тут програмах, шанувальник «Палітри мистецтв». До слова, ці засади співзвучні принципам, які сповідують у своїй творчій пошуковій праці члени Подільського культурно-просвітницького товариства ім. Ференца Ліста.

Низький уклін вам Вам, Майє Антонівно, за співпрацю і творчість!

Євгенія Богдан-Бєлова,
*журналістка, старший редактор ХОДТРК
«Поділля – центр», ведуча
телепрограми «Палітра мистецтв»;
музикознавець; голова Подільського
культурно-просвітницького
товариства імені Ференца Ліста*

ПРОФЕСОР
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

Професор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка Майя Антонівна Печенюк – видатний науковець, відомий представник української музично-виконавської та педагогічної школи. Її внесок у розвиток цих наукових сфер мистецтвознавства, музичної педагогіки та виконавства є надзвичайно великим і сприяє сучасному культурно-мистецькому розвитку Поділля.

Вагомим внеском у розвиток музичного краєзнавства є ґрунтовна праця М.А. Печенюк «Музиканти Кам'яниччини». Автор висвітлює невідомі та маловідомі факти з історії музичної культури регіону, простежує основні етапи композиторської творчості, представляє соціоестетичні портрети визначних представників музичного мистецтва, розкриває виконавські та педагогічні погляди відомих митців. Джерелознавчі дослідження М.А. Печенюк дозволили опублікувати великий масив музичних творів. Ця праця набуває значення важливого першоджерела для вивчення музичної культури Подільського краю, оскільки автором опрацьовано і вперше введено у науковий обіг велику кількість рукописних матеріалів. На нашу думку монографія М.А. Печенюк «Музиканти Кам'яниччини» є унікальним явищем у сучасному соціокультурному просторі України. То ж заслужено у 2005 році за вагомий внесок у розвиток і пропаганду музичного мистецтва Поділля та видання монографії «Музиканти Кам'яниччини» М.А. Печенюк відзначено обласною премією в галузі музичного мистецтва імені В. Заремби.

Науково-педагогічна діяльність професора М.А. Печенюк має значний культуротворчий вплив на формування художнього світогляду молодих митців. Серед її вихованців багато лауреатів Всеукраїнських та Міжнародних мистецьких конкурсів і фестивалів.

Подвижницька науково-педагогічна та творчо-виконавська діяльність професора Майї Антонівни Печенюк є великим надбанням української музичної культури. Багатолітня співпраця з Майєю Антонівною дозволяє стверджувати, що вона не тільки талановитий вчений, артистка, педагог, філософ, а й чудова, високодуховна Людина. Вітаю її із присвоєнням звання професора, з Днем ангела, зичу великих здобутків у музично-педагогічній діяльності, здоров'я на довгі роки!

Анатолій Мартинюк, професор,
докторант Національної
музичної академії України
імені П. Чайковського.

ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІОТИЗМУ В СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

(з книги М.І. Дубини, Ю.Д. Руденка
«Виховання патріотизму в учнів та студентської молоді»)

У ряді ВНЗ України є цікавий досвід залучення широких кіл студентів до вивчення мистецтва, патріотичного виховання їх засобами музики, інших мистецьких дисциплін.

Так, цінного досвіду патріотичного виховання студентів засобами українського мистецтва набула кандидат педагогічних наук, професор Кам'янець-Подільського державного університету Майя Антонівна Печенюк. Вона викладає навчальні дисципліни вокалу і методики музичного виховання, проводить заняття з постановки голосу на педагогічному факультеті, працює заступником декана з наукової роботи.

Засоби мистецтва дуже високоефективні в патріотичному вихованні студентів. Працюючи більше 30 років у рідному університеті, М.А. Печенюк засобами навчальних предметів, українських пісенних скарбів, своїм талантом, високою майстерністю виконання пісень пробуджує в студентів любов до рідного народу, пошану до його музичного мистецтва, пісенного багатства. Студенти інших факультетів, що є вельми цікавим фактом, хоч вона в них і не викладає, прагнуть частіше порадитися з нею, послухати її мистецькі роздуми, почути її чудове ліричне сопрано, пережити високі естетичні, патріотичні почуття.

Студенти охоче вивчають і науковий доробок М.А. Печенюк. Вона, натхненна любов'ю до рідного мистецтва, підготувала і захистила кандидатську дисертацію з проблем патріотичного виховання молоді засобами музики. Переважна частина її наукових праць стосується проблем мистецького виховання студентів-майбутніх учителів музики.

Любити рідний край, співвітчизників – працелюбів і творців високої краси М.А. Печенюк вчить студентів різними шляхами, багатьма засобами. Вона захоплено розповідає їм про своє рідне село Проскурівку, що в Ярмолинеччині, красу тамтешньої природи. Друзі дитинства і дорослі дивилися на неї як на чарівну дівчинку Майю, яка захоплювалася казковою мальовничістю села, співом птахів, які влаштовували свої неповторні оркестри в розкішному лісі неподалік батьківської хати. Батько керував сільським духовим оркестром, а мати і брати любили співати. Студентам приємно чути, що вона змалку була закохана в народну музику, красу рідної місцевості. Викладач їм розповідає, що в дитинстві ніби з допомогою вищого Провидіння, вона приглядалася і прислухалася до музичного леготу трав, таємних звуків билинок, шепоту квітів, які під теплим промінням сонця дивляться – не надивляться в тремтливу блакить неба.

Ставши викладачем у рідному ВНЗ, М.А. Печенюк співає і грає у складі тріо бандуристок, виступає із творчими звітами, лекціями-концертами. Вона сіяла зерна любові до народу, його мистецтва скрізь: у авторських концертах митців Поділля, на вузівських та міських святкових концертах, великих театралізованих святах мистецтва в Кам'янець-Подільському, Хмельницькому. Вся молодь України переживала глибокі почуття, слухаючи її патріотичні пісні у популярній передачі «Сонячні кларнети».

Студенти гордяться своїм викладачем, яка у 1984 р. виступала в Празі, де серед слухачів були, крім чехів, туристи з Канади, Іспанії, Німеччини, Франції та ін. У всіх виник піднесений настрій, коли на сцені вродлива жінка з українського Кам'янця-Подільського заспівала народну пісню «Летів пташок понад воду». Чарівна мелодія лилась легко і вільно, приємний, зі срібними переливами голос співачки, її своєрідна виконавська манера полонили і співвітчизників, і представників інших країн. Гостям, туристам здалося, що вони слухають пісню знаної артистки з України. Мелодією пісні, емоційною і естетичною виразністю М.А. Печенюк зуміла розкрити багатство душі, патріотизм, обдарованість українського народу.

У творчій палітрі М.А. Печенюк передусім пісні патріотичного звучання, в яких відображається національний характер українців, героїчні мотиви національного духу, любов до рідної землі, возвеличення людини, її моральних якостей. За допомогою свого ліричного сопрано і музики вона відображає естетичні, національно-патріотичні цінності українців, виконуючи пісні «Лугом іду, коня веду», «Спать мені не хочеться», «Гандзя», романси «Стояла я і слухала весну» К.

Стеценка, «Утоптала стежечку» і «Три шляхи широкії» Я. Степового, «Запливай же, роженько, весела» П. Майбороди та ін. Студенти нерідко з завмираючим серцем слухають пісні своєї викладачки. Вони знають, що у деяких народних артистів України, які слухали, наприклад, пісню «Віють вітри» у виконанні М.А. Печенюк, на очі наверталися сльози...

Виконання М.А. Печенюк арій з опер композиторів С. Гулака-Артемовського, П. Майбороди та ін. стимулює студентів глибше вивчати мистецтво і поширювати його серед рідного народу.

На масових мистецьких дійствах М.А. Печенюк виступала разом із А. Горчинським, П. Дворським та іншими зірками естради.

У процесі читання навчальних дисциплін, практичних занять із музики, в позааудиторній роботі М.А. Печенюк вчить студентів шукати народні таланти, допомагати їм розкритися, «засвітитися».

М.А. Печенюк успішно досліджує народні музичні традиції, вона підготувала і видала навчально-методичний посібник «Буквар сопілкаря» (у співавторстві з учителем-методистом П. Леонтьєвим), який рекомендований МОН України для вчителів музики, студентів музучилищ та ВНЗ. Видано також серію музичних хрестоматій «Дзвінки голоси» для учнів I-VIII класів. Ці хрестоматії затверджені і рекомендовані МОН України як навчально-методичні посібники для викладачів, студентів вищих і середніх педагогічних та мистецьких закладів. Вони визнані МОН України кращими і в переліку підручників та посібників подаються як обов'язкові для використання в навчальних закладах.

М.А. Печенюк проводить заняття з наукових досліджень, здійснює наукове керівництво студентськими курсовими, дипломними і конкурсними роботами, її вихованці беруть активну участь і успішно виступають, долаючи труднощі, на престижних наукових конференціях, мають друковані праці, стають лауреатами та дипломантами міських, обласних і всеукраїнських конкурсів та фестивалів (Ірина і Марина Стасюки, Яна Судніцина, Олена Цибульська та ін.).

М.А. Печенюк – одна з ініціаторів створення і облаштування музею Миколи Леонтовича – прославленого композитора, земляка-патріота. Були проведені всеукраїнські наукові конференції, присвячені роковинам М. Леонтовича.

Професор М.А. Печенюк своєю подвижницькою працею, талантом вчить чудово співати студентів, що патріотизм починається з напруженої праці над собою, розвитку своїх здібностей на благо людям і Батьківщини, пошуку і утвердження українських духовних цінностей.

М.І. Дубина – президент Академії наук вищої школи України,
доктор філологічних наук, професор; **Ю.Д. Руденко** – доктор
педагогічних наук, професор кафедри теорії та історії педагогіки
Національного університету імені М.П. Драгоманова. Дубина М.І.
Виховання патріотизму в учнів та студентської молоді /
М.І. Дубина, Ю.Д. Руденко. – К. : ТОВ Експрес - Поліграф, 2010. – С.
375-378

ДОЛЯ В МУЗИЦІ

Важливим для музикознавців і педагогів став біографічно-репертуарний довідник «Музиканти Кам'яниччини» (2003 рік), у якому подано життєпис композиторів, співаків, іструменталістів, педагогів музики з кінця ХІХ по нинішнє століття, чії долі пов'язані з Кам'яниччиною. В активі науковця понад 65 статей в солідних збірниках і журналах, під її керівництвом студенти і молодші колеги успішно захищають наукові роботи, беруть участь у всеукраїнських конференціях. А ще – виступають з концертами не лише на Хмельниччині, в Україні, а й за кордоном... І їхня наставниця, як і десятки років тому, продовжує заворожувати слухачів своїм неповторним ліричним сопрано, виконанням класики і народної пісні...

Наукове керівництво, дослідницькі пошуки, заняття із студента ми з вокалу, концерти, творчі звіти, громадська робота, невисипуща діяльність впродовж багатьох років, кажуть знайомі, вихованці, не змінили Майю Антонівну. Вона така ж енергійна, привітна, чарівна і приязна жінка... Мудра і надзвичайно цікава у спілкуванні...

Ми розмовляємо у крихітній, сонцем залитій кімнаті – класі професора Майї Печенюк, що в давній одноповерховій будівлі музично-педагогічного факультету на вулиці Гагаріна в Кам'янці. З лунких класів долинає спів і акорди фортепіано, раз по раз забігають студенти – то за посібником, то за програвачем для творчого вечора – звична атмосфера буднів навчального закладу. Про своїх вихованців Майя Антонівна розповідає добродушно, з гумором, глибоким розумінням їхніх характерів і потреб, з непідробною зацікавленістю.

– Я постійно наставляю своїх вихованців: треба завжди уміти щось на двісті відсотків, щоб у будь-який момент показати взірець на всі сто. Тому слід трудитись, пізнавати нове, тренувати розум, збагачувати душу... І я переконана: навчати треба так, аби твої учні згодом стали кращі за тебе – тоді і тільки тоді є успіх, – каже

співрозмовниця. – У мене свого часу були чудові наставники, справді закохані у музику, захоплені люди. Алла Ричкова, Лілія Євдокимова... А нині – прекрасні, творчі колеги.

Відповідальність і працьовитість – це у Майї Антонівни від мами – Адольфіни Станіславівни. Це вона, матуся, з дитинства прагнула учитись, займалась в школі оформленням газет, стендів, була відмінницею і активісткою. Це її чекала увечері насуплена і ображена родина – батьки, брати і сестри: дівчисько пропадає у школі замість того, щоби пасти гуси, допомагати по господарству. Мамину науку перервала війна, а після повернення з примусових робіт з Австрії їй було не до школи. Тому й намагалась аби хоч діти Майя, Франц і Станіслав мали добру освіту.

– А любов до музики? – запитую я.

– Це покликання – теж засіяне і зрощене там, у дитинстві, в родині. У батьківській хаті села Проскурівка Ярмолинецького району, де завше панував дух творчості і потяг до краси. Мати ще й досі займається рукоділлям, гарно співає, малює. Батько, Антон Йосипович, працював майстром на паперовій фабриці, а для душі – керував духовим оркестром.

Відмінниця, співуча випускниця середньої школи села Проскурівка Майя Підгурна вступила на хоровий відділ Кам'янець-Подільсько-го культосвітнього училища. А по його закінченні, рівно сорок літ тому, у 1965-у і розпочалася педагогічна, творча, дослідницька праця, її вабила активна робота з дітьми, молоддю, тому недовго була методистом-хормейстером у Ярмолинецькому будинку культури – пішла практикувати у рідну школу. Понад усе ж мріяла навчатись далі – досягнути майстерності у співі. Поглиблювала знання на музично-педагогічному факультеті Кам'янець-Подільського педінституту. Згодом навчалася в аспірантурі Київського педагогічного інституту імені М.П. Драгоманова. Захистила кандидатську дисертацію. Одночасно вела на рідному факультеті вокал. Так і нині.

Мистецька доля прихильно ставилась до талановитої і наполегливої Майї Печенюк. Вона була солісткою інститутської народної хорової капели викладача, композитора, музикознавця Бориса Ліпмана. У Києві навчалась майстерності у народної артистки України Галини Шоліної, професора Київської консерваторії Євгенії Єгоричевої, в Одарки Бандрівської – небоги славетної Соломії Крушельницької.

– Мене запрошували на конкурси, фестивалі, я була потрібна, – пригадує Майя Антонівна.

Свідоцтва перемог тих років – численні дипломи за призиви місця, а ще безцінний досвід і уміння, що нині передаються молоді.

– Я дбаю, аби мої студенти потрапили навчатися співу до класу вокалу професора Майї Печенюк, – зізнається викладач класу бандури університету, доцент, кандидат педагогічних наук Світлана Чайка. – У цього викладача йде правильне навчання саме академічному співу, який так органічно звучить під бандуру. Крім того, Майя Антонівна допомагає обдарованій молоді науково і творчо розвиватись: студенти не лише пишуть дослідницькі роботи, а й багато виступають. У неї багато молодих захистили магістерські роботи. Займається Печенюк і з аспірантами. Завше допоможе, підкаже, підтримає, її посібники доступні і науково довершені.

– Це людина-феєрверк, з новими ідеями, великим бажанням самовдосконалення, – підтверджує слова колеги молодий викладач – доцент, кандидат педагогічних наук Олена Аліксійчук, – її талановиті дівчата звідуєть привозять дипломи і нові запрошення, нещодавно з успіхом повернулися з Польщі. А музей Леонтовича взяти? У тому, що його відкрито нині в університеті, – є велика доля старань саме Майї Антонівни. Вона добирала матеріали, фотографії, подбала про оздоблення аудиторії, налагодила зв'язки з шанувальниками і дослідниками творчості видатного українського композитора з інших областей.

Не менш повчальною є історія створення Майєю Печенюк біографічно-репертуарного довідника «Музиканти Кам'яниччини». Майя Антонівна пригадує, як розворушила цей колосальний історичний пласт, як віднаходила, впорядковувала життєписи митців – від сьогодення до минулих століть.

– Це була копітка, але захоплююча робота: всі вечори, ранки, кожна вільна хвилинка, – ділиться Майя Антонівна. – Я власноруч набирала усе на комп'ютері, скомпонувала матеріал, придумала форму. Ось, скажімо, прекрасна «Дума про Кармалюка» Костянтина Голубовського з Городка, випускника Львівської консерваторії, була в рукописі. Сорок літ пролежав папірець, написано нерозбірливо... Я з лупою і олівцем розбирала ноти...

До мене родичі, вдови стали зносити матеріали, рукописи... Добре, що берегли, не викинули... Деякі нотні твори ще не знайшли свого виконавця... Ноти не старіють, набувають цінності з часом.

До речі, «Музиканти Кам'яниччини» видані коштом Майї Печенюк. І нині вона планує продовжити музичну історію Поділля, записати до неї нові імена і твори. А ще на порядку денному – як і завжди – готувати студентів, знаходити нові педагогічні підходи,

ініціювати творчі звіти і відкриті уроки, бути в курсі всіх віянь сучасної музики і педагогіки...

– Це великий подвижник нашої музичної культури, засновник вокальної мистецької школи, – відгукується про Майю Печенюк керівник ансамблю ЗАТ «Октант» «Подільські музики» Сергій Нагорний. – До того ж Майя Антонівна плідно співпрацює з нами у створенні музичного порталу, має свою сторінку в ньому. Нині важко віднайти людей, які безоплатно вкладали б стільки душевної сили і грошей задля майбутнього.

За наукові і творчі здобутки, громадську діяльність Майю Антонівну удостоєно звання «Відмінник освіти». Вона – лауреат обласної премії імені Владислава Заремби, володарка найвищої відзнаки міста Кам'янця-Подільського «Честь і шана», «Викладач року»...

Д. Гостинна

(Газета «Подільські вісті»

25 листопада 2005 року, № 159)

КАМ'ЯНЕЦЬКИЙ МУЗЕЙ ЛЕОНТОВИЧА, АБО З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ ПАТРІОТИЗМ

Зі знання історії рідної землі, її пам'ятних дат, життєписів її талановитих дочок і синів, з поваги до свого родоводу, свого коріння, минулого, – скажете ви і матимете рацію.

Здається, що сам дух самотнього композитора-новатора, майстра хорової мініатюри, диригента, фольклориста, громадського діяча, педагога, повернувся ангелом-охоронцем у музей, створений у Кам'янці в університетському корпусі на вулиці Гагаріна.

– Тут Леонтович, корінний подолянин, почуватиметься як найдорожчий у великій родині, – говорить професор кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування університету Майя Печенюк, одна з ініціаторів створення і облаштування музею.

– Ми поєднали музей із методкабінетом, тож він є своєю творчою лабораторією для студентів і викладачів, – підсумовує багаторічну дослідницько-організаційну діяльність колективу завідувач кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування Зіновій Яропуд. І продовжує: «Уже 33 роки працюю у вищому навчальному закладі, але не чув, щоб десь в Україні проводились науково-практичні конференції, присвячені

музично-педагогічній спадщині Миколи Леонтовича. Ми ж уперше ініціювали проведення такого заходу ще в 1977 році, тут, у Кам'янці, приурочивши його до 100-річчя з дня народження митця. Тоді запросили музикознавців, учених, педагогів, музикантів зі всіх куточків України, з Київського інституту фольклористики імені Максима Рильського. За результатами випустили збірник матеріалів та ще й отримали в подарунок рідкісні документальні свідчення, книги, фотоматеріали. Постановили утворити щось на зразок кабінету імені Леонтовича.

А от вже після другої, проведеної через п'ять років, всеукраїнської наукової конференції, коли матеріалів побільшало, задумали оформити музей. Тим часом урочисто відкрити його вдалося торік, 13 грудня, якраз до 126-річчя нашого славного земляка. За рік до цього ми спільними зусиллями із міською владою відкрили барельєф Леонтовича на стіні аграрно-технічної академії, колишньої духовної семінарії, де свого часу навчався і керував хором композитор. Авторами його стали подільські майстри – доценти кафедри образотворчого та прикладного мистецтва нашого університету Борис Негода та Володимир Лашко. Вони ж виготовили барельєф Миколи Леонтовича і для університетського музею.

Як і належить, нині він – на почесному місці у цій красиво оформленій, з витонченими решітками-лірами на вікнах аудиторії-музею, в обрамленні лаврового вінця, сплетеного студентами. Серед експонатів – світлини родини, колег і учнів Леонтовича, унікальні нотні рукописи його авторства, книги про митця, найдавніша з котрих – 1920 року. Унікальний експонат – оригінальна світлина з Мелітополя, 1907 року, де Леонтовича увічнено з хором залізничної станції. Прекрасні фотографії пам'ятних місць давнього Кам'янця – колишньої духовної семінарії, тепер аграрно-технічної академії, де Леонтович учився і був диригентом хору, колишньої учительської семінарії – нині картинної галереї, де викладав і керував хором, старого мосту, яким чи не щодня простував до інтелігентної і прогресивної родини кам'янчан Ватичів, чий дім був одним з культурницьких осередків міста, Троїцької церкви, де виконував обов'язки регента церковного хору...

– Упевнена, наш музей поповнюватиметься матеріалами про Миколу Леонтовича, – каже професор Майя Печенюк, чия заслуга – чи не найбільша у тому, що музей постав. – На нас ще чекають відкриття і велика робота з популяризації спадщини видатного нашого земляка. Раді співпраці з дослідником творчості композитора академіком Володимиром Івановим та

автором монографії про нього, що от-от побачить світ, – Людмилою Івановою, які посприяють нам із матеріалами. Також із автором книги про Леонтовича, деканом музично-педагогічного факультету Вінницького університету Анатолієм Завальнюком – ініціатором створення музею-садиби митця у селі Марківка на Вінниччині, де жив його батько Дмитро Леонтович, приходський священик. Саме там, до речі, і було підступно убито гепоушниками Миколу Леонтовича, який збирався емігрувати за кордон.

Приємно, що уже до 130-річчя безсмертного Миколи Леонтовича його музей у Кам'янець-Подільському державному університеті повністю облаштований: останній штрих – нещодавно ректорат допоміг з меблями.

То з чого ж починається патріотизм?

З уміння дорожити набутками світочів і воздавати шану, їм належну. З напруженої праці над собою, пошуку і утвердження дорогих серцю істин.

Д. Гостинна

(Газета «Подільські вісті»

20 грудня 2005 року, №№ 171-172)

* * *

З Подільської криниці натхнення п'єш водицю,
У Кам'янці весняному співати вчилась Ти.
Даруй пісні розмайні, співачко диво-Майя,
І іншим соловейкам допомагай рости!

*уривок з пісні Г. Юркової,
присвяченої Майї Печенюк
(із збірки віршів поетів Кам'янця-Подільського
«Місто 7 культур», 2010.)*

* * *

О наших солистах скажу я два слова,
В оркестре они как цветы.
И пусть поднимает почет их и слава,
Достойны они высоты.

*уривок з вірша В. Гуцала,
присвяченого Майї Печенюк
(із збірки віршів поетів Кам'янця-Подільського
«Місто 7 культур», 2010.)*

Наукові праці

М.А. Печенюк

ОКРЕМІ ВИДАННЯ

Печенюк М.А. Буквар сопілкаря : навч.-метод. посіб. / М.А. Печенюк, П. П. Леонтієв. – Хмельницький : Поділля, 1998. – 131 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 1-2 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 1999. – 114 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 3 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль. : Астон, 1999. – 75 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 4 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв – Тернопіль : Астон, 1999. – 88 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 5 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв – Тернопіль : Астон, 2000. – 100 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 6 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 2000. – 75 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 7 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль : Астон, 2001. – 106 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 8 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль : Астон, 2003. – 164 с.

Печенюк М.А. Музиканти Кам'янецьчини : біографічно-репертуарний довідник / М.А. Печенюк. – Хмельницький : Поділля, 2003. – 480 с.

Печенюк М.А. Буквар сопілکارя : навч.-метод. посіб. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Вид. 2-ге випр. і допов. – Хмельницький : Поділля, 2004. – 135 с.

ПРОГРАМИ ТА МЕТОДИЧНІ РОЗРОБКИ

Ідейно-політичне виховання учнів засобами музики : метод. рек. / М.А. Печенюк. – Кам'янець-Подільський, 1988. – 28 с.

Зміст, форми і методи патріотичного виховання школярів у позакласній музично-виховній роботі : метод. рек. / М.А. Печенюк – Хмельницький, 1988. – 51 с.

Щоденник педагогічних спостережень : метод. вказ. для студ. педфаку зі спец. «Музика», «Образотворче мистецтво» / М.А. Печенюк, З.П. Яропуд. – Кам'янець-Подільський, 1990. – 38 с.

Організація ансамблю бандуристів у педагогічному інституті : метод. рек. студентам-практикантам та вчителям музики / М.А. Печенюк – Нова Ушиця, 1995. – 13 с.

Фольклорна збирацька практика : програма та метод. рек. / М.А. Печенюк. – Кам'янець-Подільський, 1995. – 22 с.

Програма та навчальний матеріал занять з постановки голосу для студентів спеціальності «Педагогіка і методика середньої освіти. Музика» : метод. розробки. / М.А. Печенюк, Т.М. Плющ. – Кам'янець-Подільський, 2002. – 18 с.

Державний екзамен : музика з методикою викладання : програма для студентів спеціальності «Педагогіка та методика середньої освіти. Музика» / М.А. Печенюк, З.П. Яропуд. – Кам'янець-Подільський, 2004. – 25 с.

Програма та навчальний матеріал занять з «Основ наукових досліджень» : програма для спеціальності «Педагогіка та методика середньої освіти. Музика». – Кам'янець-Подільський, 2004. – 16 с.

СТАТТІ

У НАУКОВИХ ЗБІРНИКАХ ТА ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАННЯХ

1987

Патріотичне виховання молодших школярів засобами музики / М.А. Печенюк // Актуальні питання удосконалення навчально-виховного процесу в початкових класах відповідно до вимог реформи загальноосвітньої і професійної школи : тези доп. обл. наук.- практ. конф. – Нова Ушиця, 1987. – С. 40-42.

1988

Патріотичне виховання школярів засобами музики / М.А. Печенюк // Шляхи підвищення ефективності військово-патріотичного виховання учнів : метод. матеріали семінару-наради у м. Хмельницькому. – Волочиськ, 1988. – С. 53-55.

1989

Использование педагогических идей А.С. Макаренка в патриотическом воспитании школьников средствами музыки / М.А. Печенюк // Использование педагогического наследия А.С. Макаренка в условиях перестройки среднего и высшего образования : материалы межвуз. науч.-практ. конф., посвященной 100-летию со дня рождения А.С. Макаренко. – К., 1989. – С. 50-51.

1990

Використання творів Т.Г. Шевченка в патріотичному вихованні школярів / М.А. Печенюк // Т.Г. Шевченко і Поділля : тези доп. обл. наук.-практ. конф., присв. 175-ій річн. від дня народження Т.Г. Шевченка. – Кам'янець-Подільський, 1990. – Ч. I. – С. 80-82.

1991

Педагогічне спрямування позанавчальної музично-естетичної діяльності студентів / М.А. Печенюк // Естетичне відношення до мистецтва в процесі його формування : зб. статей міжнар. конф. – Херсон, 1991. – С. 88-91.

Формування професійного спрямування у студентів педфаку на індивідуальних заняттях з постановки голосу / М.А. Печенюк // XXXXII звітна наукова конференція кафедр Кам'янець-

Подільського державного педагогічного інституту за 1991-92 рр.
: тези доп. – Кам'янець-Подільський, 1991. – С. 77.

1992

Науково-дослідна робота майбутнього вчителя – один із шляхів вивчення музично-поетичної творчості / М.А. Печенюк // Творче використання народної пісні і музики в процесі музичного виховання школярів : матеріали міжвуз. наук.-метод. конф., присвяч. I Всеукр. конкурсу бандуристів-студентів пед. ін-тів України. – Луцьк, 1992. – С. 81-82.

Підготовка вчителя початкових класів до проведення комплексних уроків / М.А. Печенюк, Г.П. Ткач // Психолого-педагогічні основи формування творчої особистості педагога оновленої національної школи : зб. статей міжвуз. наук.-практ. конф. – Умань, 1992. – С. 108-109.

Формування професійних навичок у студентів педфаку на індивідуальних заняттях з постановки голосу / М.А. Печенюк // Психолого-педагогічні основи формування творчої особистості педагога оновленої національної школи : зб. статей міжвуз. наук.-практ. конф. – Умань, 1992. – С. 107-108.

1993

Використання стрілецьких пісень у музично-виховній роботі загальноосвітньої школи / М.А. Печенюк // Українство і гуманізація освіти : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф., присвяч. 75-річчю Дніпропетровського державного університету : у 4 ч. – Дніпропетровськ, 1993. – Ч. 1. – С. 116-117.

Вимоги до підготовки майбутнього вчителя музики на педагогічному факультеті / М.А. Печенюк // XXXXIII звітна наукова конференція кафедр Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту за 1991-1992 рр. : тези доп. – Кам'янець-Подільський, 1993. – С. 95-96.

До питання підготовки майбутнього вчителя музики на педагогічному факультеті / М.А. Печенюк // Безперервна педагогічна освіта: проблеми та перспективи : тези доп. наук.-практ. конф. – Хмельницький, 1993. – С. 143-145.

До питання виховання учнів засобами народного мистецтва / М.А. Печенюк, С.В. Чабан // Альтернативні ідеї, підходи і технології

навчання та освіти : тези доп. міжнар. наук. конф., 12-13 трав. 1993 р. – Тернопіль, 1993. – Ч. 1. – С. 57-58.

1994

Взяв би я бандуру / М.А. Печенюк // Педагогический журнал. – Кишинев, 1994. – № 3-4. – С. 17-18.

Використання народного поетичного епосу у навчально-виховній роботі загальноосвітньої школи / М.А. Печенюк // Проблеми розвитку художньої культури : тези доп. всеукр. наук.-творчої конф. – К., 1994. – С. 123-124.

Використання народного поетичного епосу у позакласній музично-виховній роботі / М.А. Печенюк, Л.Г. Дубина // Музичне мистецтво у роз витку особистості / упоряд. О.А. Гальонка. – Чернігів, 1994. – С. 92-95.

1995

Майстер хорового мистецтва / М.А. Печенюк // Матеріали ІХ Подільської історико-краєзнавчої конференції, присвяч. 50-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні. – Кам'янець-Подільський, 1995. – С. 403-408.

Музично-педагогічна культура випускників педагогічного вузу / М.А. Печенюк // Збереження та відтворення культурно-національної спадщини Хмельниччини в нових суспільних умовах : матеріали наук.-практ. конф. – К., 1995. – С. 37-40.

Подільська берегиня творчих скарбів народу / М.А. Печенюк // Матеріали ІХ Подільської історико-краєзнавчої конференції, присвяч. 50-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні. – Кам'янець-Подільський, 1995. – С. 473-474.

1996

Дитяча хорова капела «Журавлик» / М.А. Печенюк. – Кам'янець-Подільський : Абетка, 1996. – 8 с.

Подільські журавлики / М.А. Печенюк // Українська культура. – 1996. – №7. – С. 23.

1997

Вокальна підготовка вчителя музики на педагогічному факультеті / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць викладачів педагогічного факультету Кам'янець-Подільського державного педагогічного університету – Кам'янець-Подільський, 1997. – Вип. 3. – С. 133-134.

Можливості інтегрованого навчання в початкових класах / Л.Б. Попова, М.А. Печенюк // Academia на пошану професора Леоніда Антоновича Коваленка (до 90-річчя від дня народження). – Кам'янець-Подільський, 1997. – Ч.2 : Гуманітарно-суспільні дослідження. – С. 180-184.

Охорона дитячого голосу / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць викладачів педагогічного факультету. – Кам'янець-Подільський, 1997. – Вип. I. – С. 236-243.

Просвітницька діяльність подільського вчителя М.Ф. Пащенко / М.А. Печенюк // Музично-педагогічна і творча діяльність М. Леонтовича в контексті відродження національної освіти та культури (до 120-річчя від дня народження) : наук. доп. І всеукр. наук.-теорет. конф. – Кам'янець- Подільський, 1997. – С. 94-98.

1998

Сопілка на уроках музики / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв // Педагогічний вісник : наук.-метод. журн. – Хмельницький, 1998. – №1. – С. 18.

1999

Музика на уроках читання / М.А. Печенюк, В. М. Лабунець, Л.Б. Попова // Сучасні аспекти методики навчання української мови в початковій школі : зб. ст. міжвуз. наук.-практ. конф. – Кам'янець-Подільський, 1999. – С. 85-88.

2000

Використання сопілки в школі / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв // Мистецтво та освіта. – 2000. – №4. – С. 17-20.

2002

Взаємозв'язок української музичної культури зі світовою, їх взаємовплив / М.А. Печенюк // Наукові праці Кам'янець-

Подільського державного університету : за підсумками звіт. наук. конф. викл. і асп., 6-7 квіт. 2005 р. : вип. 4, у 2 т. – Кам'янець-Подільський, 2002. – Т. 1. – С. 136-137.

Грай, сопілко, грай / М.А. Печенюк // Музика. – 2002. – № 3. – С. 8.

Проблема музичного виховання в національній школі / М.А. Печенюк, З.П. Яропуд // Наукові праці Кам'янець-Подільського державного педагогічного університету : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл. і асп., 15-16 квіт. 2002 р. / [редкол.: О.М. Завальнюк (голова), А.Г. Філінюк, П.Є. Ткачук та ін.] – Кам'янець-Подільський, 2002 – Т. 2. – С. 105-107.

2003

Без музики себе не мислю. (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 1 трав.

Біохімік, що пише пісні (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк // Подолянин. – 2003. – 18 берез.

Збирачка фольклору Тамара Сис-Бистрицька (до 90-річчя Т. Сис-Бистрицької) / М.А. Печенюк // Народна творчість та етнографія. – 2003. – №5. – С. 111-115.

Зденек Комінек (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 1 трав.

Зірка російської естради (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 18 берез.

Композитор світового рівня (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 25 берез.

Майстер джазу (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 18 берез.

Муза Володимира Старенького (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк – Кам'янець-Подільський вісник. – 2003. – 14 берез.

[Музика Олексія Беца] / М.А. Печенюк // Бец О. Моє Поділля чарівне : вибр. вокально-хорові твори : репертуар. зб. / О. Бец. – Кам'янець-Подільський, 2003. – С. 3-4.

Музикант, виконавець, педагог (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Фортеця. – 2003. – 10 квіт.

Музиканти Кам'яниччини (кінець XIX початок XX ст.) / М.А. Печенюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського державного університету : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл. і асп., присвяч. 85-річчю від дня створення університету : вип. 2, у 2 т. – Кам'янець-Подільський, 2003. – Т. 1. – С. 283.

Пам'яті великого композитора / М.А. Печенюк // Мистецтво та освіта. – 2003. – №4. – С. 60.

Пісенна творчість композиторів Кам'яниччини / М.А. Печенюк // Матеріали до українського мистецтвознавства. Микола Леонтович і сучасна освіта та культура (до 125-річчя від дня народження) : зб. наук. праць. – К. : Кам'янець-Подільський, 2003. – Вип. 4. – С. 91-97.

Професійний композитор (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 18 берез.

Родом із Кам'янця (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський вісник. – 2003. – 7 берез.

Тадей Ганицький (до 100-річчя музичної школи.) / М.А. Печенюк. – Подолянин. – 2003. – 1 трав.

Творець дитячої пісні : [про А.В. Поповича] / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський вісник. – 2003. – 16 трав.

У музиці – його життя (до 100-річчя музичної школи) / М.А. Печенюк // Подолянин. – 2003. – 11 берез.

Чотири учні – чотири долі / М.А. Печенюк // Подолянин. – 2003. – 18 квіт.

2004

Діячі музичної культури Поділля) / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2004. – Вип. 6. – С. 14-17.

Організація наукової роботи на педагогічному факультеті / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2004. – Вип. 5. – С. 195-204.

Pieśni z Podola // Polacy na Podolu. Pamiętnik Kijowski. – Kijow, 2004. – Т. 7. – S. 354-357.

Polski śpiewnik Podola // Rota. Kwartalnik dla Polonii i Polakow poza Granizami Kraju. – Warszawa : Wydawca «Fundacja pomocy szkółow polskim na wscondzie im.T.Gonie-wicza», 2004. – №2/3. – S. 132.

Сис-Бистрицька (до 90-річчя Т. Сис-Бистрицької) // Rota. Kwartalnik dla Polonii i Polakow poza Granizami Kraju. – Warszawa : Wydawca «Fundacja pomocy szkółow polskim na wscondzie im.T.Goniewicz», 2004. – №1. – S. 70.

2005

Видатний піаніст Лео Сирота (повернення із забуття) / М.А. Печенюк // Наука і освіта – 2005 : матеріали. VIII міжнар. наук.-практ. конф., 7-21 лют. 2005 р. – Дніпропетровськ, 2005. – Т. 29: – С. 19-21.

З тобою, Подільський мій краю / М.А. Печенюк // Студентський меридіан. – 2005. – 7 берез.

З тобою, Подільський мій краю, навіки // Ліпман Б.Р. Летять над Поділлям лелеки : репертуар. зб. / Б.Р. Ліпман ; [передм. М.А. Печенюк]. – Кам'янець-Подільський, 2005. – С. 3-4.

Попович Анатолій Васильович / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський державний університет в особах / [творчий задум та заг. ред. О. М Завальнюка]. – Кам'янець-Подільський, 2005. – Т.2. – С. 386-391.

Науково-педагогічна та музична діяльність професора Т.Д. Ганицького / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський у контексті українсько-європейських культурних зв'язків: історія та сучасність : зб. наук. праць за підсумками II міжнар. наук.-практ. конф., 14-15 трав. 2005 р. – Кам'янець-Подільський, 2005. – С. 215-218.

Тадей Ганицький – славний музичний діяч Кам'яниччини / М.А. Печенюк // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка та Національної музичної академії України ім. П. Чайковського, 2005. – №2 (14). – С. 43-47.

Учитель музики / М.А. Печенюк // Студентський меридіан. – 2005. – 7 берез.

2006

До історії вокальної педагогіки / М.А.Печенюк // Проблеми педагогічних технологій : зб. наук. праць. – Луцьк, 2006. – Вип. 1. – С. 73-76.

Лео Сирота / М.А. Печенюк. – Токіо, 2006. – 35 с.

Лео Сирота – піаніст і педагог / М.А. Печенюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського державного університету : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл., асп. і докторантів : Вип. 5, у 3 т. – Кам'янець-Подільський, 2006. – том 3. – С. 179-180.

Музика – його покликання / М.А. Печенюк // Попович А. Падолист : вокальні твори : репертуарний збірник / А. Попович. – Кам'янець-Подільський, 2006. – С. 3-4.

Розвиток і особливості українського романсу / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2006. – Вип. 9. – С. 149-152.

2007

Естетичне виховання засобами вокально-хорового мистецтва / М.А.Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Вип. 13, кн. 2. – С. 170-173.

З історії навчальної музичної літератури / М.А.Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного педагогічного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Вип. 13, кн. 1. – С. 22-25.

Использование сопилки в учебно-воспитательном процессе / М.А.Печенюк // Музыкале і тэатральнае мастацтва: праблемы выкладання : навукова метадычны часопіс. – Мінськ, 2007. – №4. – С. 53-56.

Методика викладання музики за умовами Болонської угоди / М.А.Печенюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл. і асп. : вип. 6, у 3 т. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Т. 1. – С. 179-180.

Музей М. Леонтовича в Кам'янець-Подільському університеті / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського

державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Вип. 14. – С. 110-111.

Музей М.Д. Леонтовича у Кам'янець-Подільському державному університеті / М.А. Печенюк. – Кам'янець-Подільський, 2007. – 6 с.

2008

Взаємозв'язок пісенного фольклору слав'янських народів (польсько-го і українського) / М.А. Печенюк // Матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції. – Х., 2008. – Вип. 3. – С. 49-52.

До проблеми класифікації жіночих голосів за методикою Соломії Крушельницької / М.А. Печенюк // Наукові записки Тернопільського педагогічного університету імені В. Гнатюка. Серія педагогічна. – Тернопіль, 2008. – С. 164-168.

Іванов Володимир Федорович / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський національний університет імені І.Огієнка в особах / [творчий задум та заг. ред. О. М. Завальнюка]. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Т. 3. – С. 189-207.

Зародження і передумови виникнення української естрадної пісні, її видатні представники / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Вип. 15. – С. 187-191.

Музей М. Д. Леонтовича / М.А. Печенюк // Мистецтво та освіта. – 2008. – №2. – С. 56.

Іванова Людмила Олександрівна / М.А. Печенюк // Кам'янець-Подільський національний університет імені І. Огієнка в особах / [творчий задум та заг. ред. О.М. Завальнюка]. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Т. 3. – С. 676-684.

Родове коріння авторської (бардівської) пісні, її стильові ознаки / М.А. Печенюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені І. Огієнка : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл, асп. і докторантів : вип. 7, у 5 т. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Т. 5. – С. 145-147.

2009

Викладання курсу «Методика музичного виховання» у руслі вимог кредитно-модульної системи / М.А. Печенюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка : вип. 8, у 5 т. – Кам'янець-Подільський, 2009. – Т. 5. – С. 157-158.

Декан – її покликання / М.А. Печенюк // Павліна Степанівна Каньоса – науковець, педагог, людина : біобібліогр. покажч. / Кам'янець-Поділ. нац. ун-т імені Івана Огієнка, Наукова бібліотека; [уклад.: Т.В. Сологуб, Н.Й. Сивак, Л.М. Лавська; редкол. О.М. Завальнюк (голова), В.С. Прокопчук (відп. ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський, 2009. – С. 72-73.

Пісні з Поділля / М.А. Печенюк // Педагогічна освіта: теорія і практика : зб. наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту ім. І. Огієнка, Інститут педагогіки АПН України. – Кам'янець-Подільський, 2009. – Вип. 2. – С. 236-240.

Polske remeniscenzje w Podolskim piosennym folklorze / М.А. Печенюк // Культурна спадщина України : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. Черкаси, 2009. – С. 105-111.

[Рецензія на кн. : Іванов В. Тадеуш Ганицький (1844-1937) : монографія. – Вінниця : МВГО «Розвиток», 2007. – 124 с, іл.] / М.А. Печенюк // Освіта, наука і культура на Поділлі : зб. наук. праць. – Кам'янець-Подільський, 2009. – Т. 13. – С. 495-499.

Структура науково-дослідницької роботи студентів мистецьких спеціальностей вишу / М.А. Печенюк // Педагогічна освіта: теорія і практика : зб. наук. праць. – Кам'янець-Подільський, 2009. – Вип. 1. – С. 275-279.

2010

Добро великої душі / М.А. Печенюк // Борис Романович Ліпман : біобібліогр. покажчик / Кам'янець-Поділ. нац. ун-т ім. І. Огієнка, Наук. б-ка; [уклад.: Н.Я. Скоропад, Р.А. Войцехівська; редкол.: О.М. Завальнюк (голова); В.С. Прокопчук (відп. ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський, 2010. – С. 18-22. – (Серія «Постаті в освіті і науці»; вип.12).

Музично-педагогічна діяльність / М.А. Печенюк // Вища педагогічна освіта і наука України: історія, сьогодення та перспективи розвитку. Хмельницька область : наук. вид. / ред.

рада: В.Г. Кремень (голова) [та ін.]; редкол.: О.М. Завальнюк (гол.) [та ін.]. – К., 2010. – С. 86-101.

Использование сопилки в учебно-воспитательном процессе школы / М.А. Печенюк // Актуальные проблемы педагогики искусства : материалы Второй междунар. науч.-практ. конф., 22-23 апр. 2010 г. – Могилев, 2010. – С. 241-243.

Музика подільських композиторів у полікультурному світовому просторі / М.А. Печенюк // Мистецька спадщина Поділля у контексті полікультурного європейського простору : матеріали міжнар. наук.-практ. семінару. – Кам'янець-Подільський, 2010. – С. 68-74.

Пам'яті Вчителя, Колеги, Друга / М.А. Печенюк // Студентський меридіан. – 2010. – 20 груд.

I Всеукраїнський конкурс дитячих і юнацьких колективів «Товтри – 2009» (до 132-ї річниці від дня народження М. Леонтовича) / М.А. Печенюк. – Кам'янець-Подільський, 2010. – 29 с.

Сучасні досягнення в галузі музичної педагогіки / М.А. Печенюк // Збірник наукових праць / «Педагогічна освіта : теорія і практика» / Кам'янець-Поділ. нац. ун-т ім. І. Огієнка. – Кам'янець-Подільський, 2010. – Вип. 5. – С. 286-293.

Формування професійно-педагогічної майстерності майбутніх педагогів-музикантів у «Вокальному класі» / М.А. Печенюк // Мистецька освіта: теоретичні та методичні засади : матеріали дру-гої міжнар. наук. конф., 20-30 верес. 2010 р. – Суми, 2010. – С. 143-144.

УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ,
ВСЕУКРАЇНСЬКИХ,
РЕГІОНАЛЬНИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ,
КРУГЛИХ СТОЛАХ, КОНГРЕСАХ,
СИМПОЗИУМАХ, З'ІЗДАХ

Обласна науково-практична конференція «Актуальні проблеми навчально-виховного процесу в початкових класах відповідно до вимог реформи загальноосвітньої і професійної школи». (Хмельницький, 1987.)

1988

Обласний семінар-нарада «Шляхи підвищення ефективності військово-патріотичного виховання учнів. (Хмельницький, 1988).

Межвузовская научно-практическая конференция, посвященная 100-летию со дня рождения педагога и писателя А.С. Макаренко. (Киев, 1988).

1989

Обласна науково-практична конференція «Т.Г. Шевченко і Поділля». (Кам'янець-Подільський, 1989).

1992

Всеукраїнська науково-практична конференція «Психолого-педагогічні основи формування творчої особистості педагога оновленої школи. (Умань, 1992).

Міжвузівська науково-практична конференція, присвячена першому всеукраїнському конкурсові бандуристів-студентів педагогічних інститутів України «Творче використання народної пісні в процесі музичного виховання школярів. (Луцьк, 1992).

1993

Всеукраїнська науково-практична конференція, присвячена 75-річчю Дніпропетровського державного університету. (Дніпропетровськ, 1993).

Міжнародна наукова конференція «Альтернативні ідеї, підходи і технології освіти». (Тернопіль, 1993).

Обласна науково-методична конференція «Проблеми розвитку культури Хмельниччини в нових суспільних умовах». (Хмельницький, 1993).

Всеукраїнська науково-практична конференція «Непервна педагогічна освіта: проблеми та перспективи». (Кам'янець-Подільський, 1993).

1994

Міжнародна наукова конференція «Духовні витоки Поділля: творці історії краю». (Хмельницький, 1994).

1995

IX Подільська історико-краєзнавча конференція. (Кам'янець-Подільський, 1995).

2002

II Всеукраїнська науково-практична конференція «М. Леонтович і сучасна освіта та культура», присвячена 125-річчю від дня народження. (Кам'янець-Подільський, 2002).

Обласний семінар учителів музики. (с. Бабино Кельменецького району Чернівецької області, 2002).

Обласний семінар учителів музики. (с. Дністрівка Кельменецького району Чернівецької області, 2002).

Міжнародний науковий симпозіум «Поляки на Поділлі». (Київ, 2002).

Круглий стіл у рамках II Міжнародного конкурсу «Кримська весна – 2002». (Ялта, 2002).

2003

Всеукраїнська науково-практична конференція «Використання інтерактивних методів та мультимедійних засобів у підготовці педагога». (Кам'янець-Подільський, 2003).

I Міжнародний конгрес українських істориків українців «Українська історична наука на сучасному етапі». (Кам'янець-Подільський, 2003).

Семінар учителів музики Кельменецького району Чернівецької області. (Чернівці, 2003).

Круглий стіл з проблем музичної педагогіки (у рамках міжнародного конкурсу-фестивалю духовної музики. (Тілт, королівство Бельгія, 2003).

2004

Міжнародна конференція "Polacy na Podolu". (Київ, 2004).

Міжнародна наукова конференція «Т.Г. Шевченко в контексті національної і світової культури». (Кам'янець-Подільський, 2004).

2005

VIII Міжнародна науково-практична конференція «Наука і освіта – 2005». (Дніпропетровськ – Белгород, Росія, 2005).

Всеукраїнська науково-практична конференція «Музична культура Західного Поділля». (Тернопіль, 2005).

Круглий стіл «Сучасні тенденції в музичній педагогіці, перспективи оновлення змісту музичної освіти, удосконалення вокальної підготовки студентів у вищих навчальних закладах України». (Мелітополь, 2005).

II Міжнародна науково-практична конференція «Кам'янець-Подільський у контексті україно-європейських культурних зв'язків : історія та сучасність». (Кам'янець-Подільський, 2005).

Круглий стіл «Актуальні питання викладання музичних дисциплін у вищій школі в контексті Болонської угоди». (Кам'янець-Подільський, 2005).

Круглий стіл у рамках Міжнародного конкурсу ім. І.Я. Падеревського. (Житомир, 2005).

2006

Круглий стіл у рамках XX Міжнародного мистецького фестивалю «Ла Муестра». (м. Целла (27 серпня), м. Теруель (30 серпня і 1 вересня), м. Рубіелос де Мора (2 вересня) (Іспанія), 2006).

III Міжнародна науково-методична конференція «Слав'янська музика в просвітницькій діяльності педагога». (Харків, 2006).

Круглий стіл у рамках міжнародної зустрічі «Генеологічне древо кам'яничанина Лео Сироти» (Японія, Польща, Україна). (Кам'янець-Подільський, 2006).

2007

III Всеукраїнська науково-практична конференція «Творча спадщина М. Леонтовича в українській та світовій культурі і освіті» (до 130-річчя від дня народження). (Кам'янець-Подільський, 2007).

Круглий стіл у рамках Міжнародного конкурсу «Кінолітопис-2007» (Київ, 2007).

Всеукраїнська наукова конференція «Соломія Крушельницька та світовий музичний простір». (Тернопіль, 2007).

2008

Всеукраїнська наукова конференція «Україна в геополітичному просторі». (Хмельницький, 2008).

VI мистецько-педагогічні читання пам'яті проф. О.П. Рудницької. (Київ, 2008).

2009

Міжнародна науково-практична конференція «Культурна спадщина України». (Умань, 2009).

Міжнародний науково-практичний семінар «Мистецька спадщина Поділля у контексті полікультурного європейського простору». (Кам'янець-Подільський, 2010).

Міжвузівська науково-практична конференція «Тадеуш Ганицький – видатний музикант і педагог». (Кам'янець-Подільський, 2009).

Круглий стіл «Культура, освіта і просвітницький рух на Поділлі», присвячений 90-річчю Кам'янецької доби УНР. (Кам'янець-Подільський, 2009).

2010

II Міжнародна наукова конференція «Теоретичні та методичні засади розвитку мистецької освіти в контексті європейської інтеграції». (Суми, 2010).

Круглий стіл у рамках I Всеукраїнського конкурсу дитячих і юнацьких колективів (до 132-річчя від дня народження М. Леонтовича). (Кам'янець-Подільський, 2010).

Міжнародна науково-практична конференція Могилівського державного університету ім. А.А. Кулешова «Актуальные проблемы педагогики искусства». (Могилів, Білорусія, 2010).

Міжнародний науково-практичний семінар «Мистецька спадщина Поділля у контексті полікультурного європейського простору». (Кам'янець-Подільський, 2010).

Всеукраїнська науково-практична конференція «Універсалізм творчої постаті Лесі Дичко та сучасний мистецький контекст». (Івано-Франківськ, 2010).

Міжнародна наукова конференція «Художня культура і освіта : традиції, сучасність, перспективи». (Мелітополь, 2010).

IV з'їзд Національної всеукраїнської музичної спілки. (Київ, 2010).

Про автора

Белова Є. Не кар'єра, – мета заповітна / Є. Белова // Радянське Поділля. – 1985. – 8 берез.

На сцені Майя Печенюк // Прапор жовтня. – 1985. – 16 берез.

Марчук І. Пісня над Смотричем / І. Марчук // Радянське Поділля. – 1985. – 1 трав.

Урсу. Н. Майя Печенюк (ліричне сопрано)/ Н. Урсу // Буклет. – 1996. – 4 с.

Гаврищук А.П. Чарівний світ романсу / А.П. Гаврищук // Кам'янець-Подільський вісник. – 2000. – 2 лют.

Гаврищук А.П. Муза Майї Печенюк / А.П. Гаврищук // Кам'янець-Подільський вісник. – 2000. – 21 квіт.

Гаврищук А.П. Голос із срібними переливами / А.П. Гаврищук // Подолянин. – 2001. – 23 берез.

Гаврищук А.П. «Дзвінки голоси» професора : [про М. Печенюк] / А.П. Гаврищук // Кам'янець-Подільський вісник. – 2002. – 4 жовт.

Музична енциклопедія Майї Печенюк // Кам'янець-Подільський вісник. – 2003. – 12 груд.

Михайленко М. Місто композиторів і музикантів / М. Михайленко // Подільські вісті. – 2003. – 18 груд.

Шпильова В. Такої книги нема ні в кого / Шпильова В. // Голос України. – 2003. – 20 груд.

Суровий А.Ф. «Викладач року – 2003» : [М.А. Печенюк] / А.Ф. Суровий // Студентський меридіан. – 2003. – 21 жовт.

Будзей О. Мій музичний край (Про книгу професора кафедри музики Печенюк М.А. «Музиканти Кам'яниччини») / О. Будзей // Подолянин. – 2003. – 21 листоп.

Лабунець В.М. Шляхи музичної освіти і культури / В.М. Лабунець // Використання інтерактивних методів та мультимедійних засобів у підготовці педагога : [зб. наук. праць]. – Кам'янець-Подільський, 2003. – С. 137-142.

Суровий А.Ф. Майя Антонівна Печенюк / А.Ф. Суровий // Кам'янець-Подільський державний університет в особах / [творчий задум та заг. ред. О. М. Завальнюка]. – Кам'янець-Подільський, 2003. – Т. 1. – С. 343-349.

Гавришук А.П. Про «Музикантів Кам'яниччини» / А.П. Гавришук // Студентський меридіан. – 2004. – 31 серп.

Гавришук А.П. Школа співу / А.П. Гавришук // Кам'янець-Подільський вісник. – 2005. – 9 груд.

Михальська Г. Виданті постаті Кам'янця-Подільського / Г. Михальська // Фортеця. – 2005. – 19 трав.

Кіндюх М. Вокальне намисто / М. Кіндюх // Кам'янець-Подільський вісник. – 2005. – 20 трав.

Шпильова В. Честь і шана / В. Шпильова // Подільські вісті. – 2005. – 17 черв.

Гостинна Д. Кам'янецький музей Леонтовича або з чого починається патріотизм / Д. Гостинна // Подільські вісті. – 2005. – 25 листоп.

Гостинна Д. Доля у музиці / Д. Гостинна // Подільські вісті. – 2005. – № 159. – С. 3.

Печенюк Майя Антонівна // Кетяг сліпучого квіту. До 75-річчя заснування Кам'янець-Подільського училища культури / уклад. Л.В. Озарчук; ред. Н.С. Богуцька, А.І. Білецька; відп. за вип. Р.М. Нелюбов. – [Кам'янець-Подільський, 2005]. – С. 36-38.

Гавришук А.П. Інформація про участь у XX Міжнародному мистецькому фестивалі студентів і аспірантів професора класу вокалу : [М.А. Печенюк] / А.П. Гавришук // Студентський меридіан. – 2006. – 29 верес.

Мистецький олімп України / авт.-упоряд. В. Болгов. – К. : Українська академія геральдики, товарного знаку та логотипу, 2006. – С. 124.

Прядко О.М. З піснею крізь роки / О.М. Прядко; за ред. А.Г. Філіню-ка. – Кам'янець-Подільський : ПП Мошак М.І., 2006. – 328 с.

Печенюк Майя Антонівна // Завальнюк О.М. Минуле і сучасне Кам'ян-

ця-Подільського: політики, військові, підприємці, діячі освіти, науки, культури й медицини : іст. нариси / О.М. Завальнюк, О.Б. Комарніцький, В.Б. Стецюк. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Вип. 2. – С. 383-389.

Юркова Г. Голос нашого краю / Г. Юркова // Музейний вісник. – 2007. – №3. – С. 7.

Гуцал Л. Комплімент «Тарантелле» / Л. Гуцал // Місто 7 культур : збірка віршів поетів Кам'янця-Подільського / ред. та упоряд.

А. Гавришук. – Кам'янець-Подільський, 2010. – С. 27.

Печенюк Майя Антоновна // Сикора Э.Ф. Лица Каменца-Подольского. – Х. : Міськдрук, 2010 – С. 682.

Дубина М.І. Виховання патріотизму в учнів та студентської молоді / М.І. Дубина, Ю.Д. Руденко. – К. : ТОВ Експрес - Поліграф, 2010. – 400 с.

Юркова Г. Співачці Майї Печенюк : вірш / Г. Юркова // Місто 7 культур : збірка віршів поетів Кам'янця-Подільського / ред. та упоряд. А. Гавришук. – Кам'янець-Подільський, 2010. – С. 109-110.

КОМП'ЮТЕРНИЙ НАБІР НОТНОГО ТЕКСТУ ДО КНИГ

Печенюк М.А. Буквар соплкаря : навч.-метод. посіб. / М.А. Печенюк, П. П. Леонтієв. – Хмельницький : Поділля, 1998. – 131 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матері-

ал : навч.-метод. посіб. 1-2 кл. / М.А. Печенюк, П. П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 1999. – 114 с.

Печенюк М.А. Дзвінки голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 3 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль. : Астон, 1999. – 75 с.

Печенюк М.А. Дзвінкі голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 4 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 1999. – 88 с.

Печенюк М.А. Дзвінкі голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 5 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 2000. – 100 с.

Печенюк М.А. Дзвінкі голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 6 кл. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Тернопіль : Астон, 2000. – 75 с.

Яропуд З. Прилетіла ластівочка (українська пісенно-фольклорна спадщина Поділля) : методичний посібник. – Тернопіль : Астон, 2000. – 169 с.

Матвієнко В. Душі моєї хвилювання : пісні та хори / В. Матвієнко. – К. : Музична Україна, 2001. – 35 с.

Печенюк М.А. Дзвінкі голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 7 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль : Астон, 2001. – 106 с.

Печенюк М.А. Дзвінкі голоси : музична хрестоматія : пісенний матеріал : навч.-метод. посіб. 8 кл. / М.А. Печенюк. – Тернопіль : Астон, 2003. – 164 с.

Печенюк М.А. Музиканти Кам'янецьчини : біографічно-репертуарний довідник / М.А. Печенюк. – Хмельницький : Поділля, 2003. – 480 с.

Попович А. Кольорова веселочка : пісні для дітей дошкільного та шкільного віку : репертуарний збірник / А. Попович. – Кам'янець-Подільський, 2003. – 38 с.

Гуківський А. Краю мій рідний. Репертуарно-методичний посібник для вчителів музики, керівників музичних колективів / А. Гуківський. Кам'янець-Подільський : Абетка, 2003. – 70 с.

Печенюк М.А. Буквар сопілкаря : навч.-метод. посіб. / М.А. Печенюк, П.П. Леонтієв. – Вид. 2-ге випр. і допов. – Хмельницький : Поділля, 2004. – 135 с.

Ліпман Б. Летять над Поділлям лелеки : вибрані вокально-хорові твори : репертуарний збірник / Б. Ліпман. – Кам'янець-Подільський : Аксиома, 2005. – 82 с.

Гуцал В. Жайворонки. Репертуарний збірник : пісні для дітей молодшого і середнього шкільного віку / В. Гуцал. К. – 2005. – 56 с.

Барвінський В. Хорові твори / В. Барвінський. – Тернопіль, 2006. – 62 с.

Попович А. Падоллист : вокальні твори / А. Попович. – Кам'янець-Подільський, 2006. – 15 с.

Співає тріо «Камертон» / упоряд. Є. Богдан. – Вінниця, 2006. – 96 с.

Іванов В. Моя ліра : монографія / В. Іванов. – Миколаїв : Шамрай, 2010. – 325 с.

ПЕРЕЛІК

переможців мистецьких конкурсів, підготовлених у класі вокалу і проблемній групі професора Печенюк Майї Антонівни (1991-2010 рр.)

Навчальний рік	Прізвище, ім'я, по батькові	Назва конкурсу	Відзнака
Міжнародні конкурси			
1995-1996	Собіщанська Олена Миколаївна	Міжнародний фольклорно-етнографічний фестиваль-конкурс «Калинове намисто», м. Львів	Лауреат
2000-2001, квітень	Цибульська Олена Михайлівна	Перший міжнародний конкурс молодих виконавців «Кримська весна – 2001». Два тури конкурсної програми серед студентів вокалістів мистецьких і педагогічних вузів, м. Ялта	Лауреат

2000-2001	Марчук Наталія Володимирівна	Міжнародний фестиваль «Барви веселки», м. Хмельницький	Лауреат I премії
2000-2001, квітень	Цибульська Олена Михайлівна	Другий міжнародний конкурс «Кримська весна – 2002». Два тури конкурсної програми серед студентів вокалістів мистецьких і педагогічних вузів, м. Ялта	Лауреат II премії в номінації «Вокал»
2001-2002	Янішена Яна Володимирівна	Міжнародний конкурс «Доля – 2002» м. Чернівці	Лауреат
2002-2003	Цибульська Олена Михайлівна	Міжнародний фестиваль- конкурс «Кримська весна - 2003», м. Ялта	Лауреат I премії
2002-2003	Янішена Яна Володимирівна	Міжнародний конкурс «Слов'янський базар - 2003» м. Вітебськ	Дипломант
2002-2003, грудень	Желавський Сергій Іванович	Міжнародний фестиваль класичної і духовної музики, Бельгія, Голландія.	Диплом фестивалю
2002-2003, грудень	Рудоман Інна Олександрівна,	Міжнародний фестиваль класичної і духовної музики, Бельгія, Голландія.	Диплом фестивалю

2002-2003, грудень	Цибульська Олена Михайлівна	Міжнародний фестиваль класичної і духовної музики, Бельгія, Голландія.	Диплом фестивалю
2004-2005, жовтень	Цибульська Олена Михайлівна	Міжнародний конкурс «Класік – Поділля – 2004». Конкурсна програма, м. Хмельницький	Лауреат I премії
2004-2005, липень	Желавська Інна Олександрівна	Міжнародний фестиваль фольклорного і класичного мистецтва, м. Санок, Польща	Лауреат
2004-2005, липень	Прядко Олена Михайлівна	Міжнародний фестиваль фольклорного і класичного мистецтва, м. Санок, Польща	Лауреат
2004-2005, липень	Яремчук Інна Михайлівна	Міжнародний фестиваль фольклорного і класичного мистецтва, м. Санок, Польща	Лауреат
2004-2005, листопад	Желавська Інна Олександрівна, Прядко Олена Михайлівна	Міжнародний конкурс камерних ансамблів ім. І. Падеревського. Два тури конкурсної програми, м. Житомир	Лауреати II премії
2005-2006, червень	Бичок Андрій Вікторович	Міжнародний конкурс «Ялтинське літо», конкурсна програма, два тури, м. Ялта	Лауреат I премії, номінація «Академічний спів»

2005-2006, серпень	Желавська Інна Олександрівна	Двадцятий міжнародний фестиваль фольклорного мистецтва. Виконання конкурсних програм духовної, класичної, народної музики, м. Теруель, Іспанія	Диплом фестивалю за конкурсні програми духовної, класичної та народної музики.
2005-2006, серпень	Прядко Олена Михайлівна	Двадцятий міжнародний фестиваль фольклорного мистецтва. Виконання конкурсних програм духовної, класичної, народної музики, м. Теруель, Іспанія	Диплом фестивалю за конкурсні програми духовної, класичної та народної музики.
2005-2006, серпень	Яремчук Інна Михайлівна	Двадцятий міжнародний фестиваль фольклорного мистецтва. Виконання конкурсної програми творів народної музики, м. Теруель, Іспанія	Диплом фестивалю за конкурсну програму творів народної музики.
2006-2007 27.11-3. 12	Прядко Олена Михайлівна	IV Міжнародний конкурс «Fortissimo». Два тури конкурсної програми, м. Харків	Диплом II ст. в номінації «Академічний спів»
2006-2007 21 травня	Яремчук Інна Михайлівна	Музичний конкурс «Солоспів» VI міжнародного фестивалю «Кінолітопис-2007», м. Київ	Гран-прі
2006-2007 21 травня	Прядко Олена Михайлівна	Музичний конкурс «Солоспів» VI Міжнародного фестивалю «Кінолітопис-2007»,	Лауреат

		м. Київ	
2006-2007 21 травня	Бичок Андрій Вікторович	Міжнародний пісенний конкурс «Ялтинське літо-2007», м. Ялта	Лауреат I премії
2007-2008 17 травня	Яремчук Інна Михайлівна	Міжнародний фестиваль- конкурс мистецтв «Червону руту не шукай вечорами», м. Чернівці	Гран-прі
2007-2008. липень	Бичок Андрій Вікторович	Міжнародний фестиваль- конкурс «Діти сонця». м. Київ	Лауреат I премії
2008-2009 листопад	Прядко Олена Михайлівна,	Міжнародний конкурс сучасної музики, м. Хмельницький	Лауреат
Всеукраїнські конкурси			
1992-1993	Гулько Оксана Володимирівна, Гуцало Ольга Олексіївна, Лук'яновець Олена	Перший всеукраїнський конкурс студентів- бандуристів педагогічних інститутів, м. Луцьк	Диплом переможців
1995-1996	Собіщанська Олена Миколаївна	Всеукраїнський дитячий фестиваль-конкурс дитячої естрадної пісні «Перевесло», м. Львів	Дипломант
1996-1997	Собіщанська Олена Миколаївна	Всеукраїнський конкурс «Нові імена України», м. Київ	Стипендіат

1997-1998 квітень	Стасюк Марина Володимирівна	Всеукраїнський фестиваль самодіяльних художніх колективів профспілок, м. Хмельницький	Диплом II ст.
1997-1998 квітень	Стасюк Марина Володимирівна, Стасюк Ірина Володимирівна	Всеукраїнський фестиваль самодіяльних художніх колективів профспілок, м. Хмельницький	Диплом I ст.
1998-1999 20-23 травня	Стасюк Марина Володимирівна, Стасюк Ірина Володимирівна	Всеукраїнське свято класичної музики «Свято муз» міжвузівського конкурсу вокальних ансамблів вищих навчальних закладів III- IV рівня акредитації, м. Луганськ	Диплом переможців
1998-1999	Стасюк Марина Володимирівна	Всеукраїнський конкурс «Нові імена України», м. Київ	Диплом
1998-1999	Мамчур Наталія Володимирівна	Всеукраїнський конкурс «Нові імена України», м. Київ	Лауреат – стипендіат
1999-2000	Цибульська Олена Михайлівна	Всеукраїнський конкурс «Нові імена України», м. Київ	Диплом
1999-2000	Цибульська Олена Михайлівна	Всеукраїнський конкурс виконавців українського романсу серед студентів музично-педагогічних факультетів педагогічних вузів «Сміються, плачуть солов'ї», м. Київ	II премія

2002-2003	Рудоман Інна Олександрівна	Всеукраїнський фестиваль-конкурс українського солоспіву ім. В. Заремби, м. Хмельницький	Дипломант
2002-2003	Цибульська Олена Михайлівна	Всеукраїнський фестиваль-конкурс українського солоспіву ім. В. Заремби, м. Хмельницький	Лауреат I премії
2003-2004	Луцик Вероніка	Всеукраїнська науково-практична конференція «Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість (секція «Молодь і культура»), м. Київ	III місце
2005-2006	Бичок Андрій Вікторович, учень музичної студії при університеті	Всеукраїнський конкурс- фестиваль «Пісенні медобори», Тернопільська обл., м. Гусятин	Лауреат I премії
2005-2006	Бичок Андрій Вікторович, учень музстудії при університеті	Всеукраїнський конкурс- фестиваль «Хотинський піснецвіт», Чернівецька обл., м. Хотин	Лауреат I премії в номінації «Академічний спів»
2006-2007 жовтень	Яремчук Інна Михайлівна	Всеукраїнський конкурс- фестиваль «Хотинський піснецвіт», Чернівецька обл., м. Хотин	Лауреат I премії в номінації «Народний спів»

2006-2007 жовтень	Желавська Інна Олександрівна	Всеукраїнський конкурс-фестиваль «Хотинський піснецвіт», Чернівецька обл., м. Хотин	Лауреат I премії в номінації «Академічний спів»
2006-2007 листопад	Прядко Олена Михайлівна	Всеукраїнський конкурс «Веселі канікули осені», м. Київ	Лауреат I премії
2006-2007 листопад	Яремчук Інна Михайлівна	Всеукраїнський конкурс «Веселі канікули осені», м. Київ	Лауреат II премії
2006-2007 листопад	Бичок Андрій Вікторович	Всеукраїнський конкурс «Веселі канікули осені», м. Київ	Лауреат I премії
2007-2008 2-3 жовтня	Желавська Інна Олександрівна	Всеукраїнський фестиваль «Софіївські зорі», м. Умань	Лауреат II премії
2007-2008	Карасьова Галина Миколаївна	Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт «Україна в геополітичному просторі», м. Хмельницький	Диплом за кращу наукову роботу
2007-2008 7-10 березня	Яремчук Інна Михайлівна	VI Всеукраїнський пісенний конкурс «Джерело талантів», м. Донецьк	Лауреат III премії в номінації «Вокал»
2008-2009	Ватаманюк Галина Петрівна	Всеукраїнський конкурс «Краща стаття року» журналу «Дошкільне виховання», м. Київ	Лауреат III премії

2008-2009	Шумеляк Людмила Миколаївна	Всеукраїнський конкурс «Пісенний вернісаж» м. Луцьк	Лауреат II премії
2008-2009	Войтова Альона Анатоліївна	Всеукраїнський конкурс «Пісенний вернісаж», м. Київ	Лауреат I премії
2008-2009 7-9 травня	Желавська Інна Олександрівна	Всеукраїнський вокальний конкурс імені Ірини Маланюк, м. Івано-Франківськ	Диплом переможця
2008-2009 14 травня	Желавська Інна Олександрівна	Всеукраїнський конкурс вокалістів ім. О. Петрусенко, м. Херсон	Лауреат III премії
2008-2009 15 травня	Свинар Вікторія	Всеукраїнська науково-практична конференція «Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість в умовах європейської інтеграції (секція «Молодь і культура»), м. Київ	Лаурет (I місце)
Регіональні конкурси			
1992-1993	Гулько Оксана Володимирівна	Міський конкурс «Талант-93», м. Кам'янець-Подільський	Диплом I ст.
1992-1993	Твердохліб Оксана Борисівна	Міський конкурс «Талант-93», м. Кам'янець-Подільський	Диплом II ст.
1992-1993	Гулько Оксана Володимирівна	Обласний конкурс художньої самодіяльності, м. Хмельницький	Диплом I ст.

1995-1996	Стасюк Марина Володимирівна, Стасюк Ірина Володимирівна	Обласний фестиваль творчості студентської молоді, м. Хмельницький	Диплом I ст.
1999-2000	Мамчур Наталія Володимирівна	Обласний конкурс «Пісня над Бугом», м. Хмельницький	Гран-прі конкурсу
2000-2001	Мамчур Наталія Володимирівна	Конкурс «Обдароване сонечко» – 2001 м. Полонне	Лауреат III премії
2000-2001	Мамчур Наталія Володимирівна	Фестиваль «Стара фортеця» м. Кам'янець- Подільський	Гран-прі фестивалю
2001-2002	Желавська Інна Олександрівна	Обласний конкурс «Нові імена України», м. Хмельницький	Лауреат I ст.
2001-2002	Цибульська Олена Михайлівна	I Міжрегіональний фестиваль-конкурс українського солоспіву ім. В.Заремби, м. Хмельницький	Лауреат II ступеню
2003-2004	Цибульська Олена Михайлівна	Обласний конкурс «Поділля-2004», м. Хмельницький	Лауреат
2003-2004	Рудоман Інна Олександрівна	Обласний конкурс «Поділля-2004», м. Хмельницький	Диплом I ст.
2009-2010	Ватаманюк Галина Петрівна	Обласний конкурс творчих робіт, м. Хмельницький	Лауреат (I місце)

Всього підготовлено переможців мистецьких фестивалів

і конкурсів – 66, а саме:

на міжнародних 25 : гран-прі – 2, лауреатів – 16,
дипломантів – 7;

на всеукраїнських – 29 : лауреатів-стипендіатів – 2,
лауреатів – 16, дипломантів – 11;

на регіональних – 12 : гран-прі – 2, лауреатів – 5,
дипломантів – 5.

Репертуар М.А Печенюк (вибране)

ТВОРИ КОМПОЗИТОРІВ-КЛАСИКІВ

С. Гулак-Артемівський. Аріозо Оксани (*«Запорожець за Дунаєм»*)

С. Гулак-Артемівський. Прилинь, прилинь (*«Запорожець за Дунаєм»*)

Г. Майборода. Сцена Йолан (*«Мілана»*)

П. Чайковський. Сцена письма Татьяны (*«Евгеній Онегин»*)

П. Чайковський. Речетатив и аріозо Лизы (*«Пиковая дама»*)

П. Чайковський. Аріозо Иоланты (*«Иоланта»*)

Дж. Верді. Арія Джільди (*«Ріголетто»*)

М. Лисенко. Чого ж вода каламутна. Пісня Наталки з опери
«Наталка Полтавка»

М. Глінка. Арія Антоніди (*Іван Сусанін*)

С. Монюшко. Ojczy nasz

І. Бах-Гуно. Ave Maria

Ф. Шуберт, сл. В.Скотта Ave Maria

Д. Каччіні. Ave Maria
Л. Керубіні. Ave Maria
Ф. Шуберт. Ave Maria
Ch. Gounod. Ave verum
С. Frank. Panis angelicus
Э. Григ. Песня Сольвейг («Пер Гюнт»)
В.-А. Моцарт. Арія Барбарини з опери «Весілля Фігаро»
І. Штраус. Весінні голоси (вальс)

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ ТА РОМАНСИ

Обр. О. Чишка. Спать мені не хочеться
Обр. Ф. Надененка. Гандзя
Обр. Л. Кауфмана. Ой не світи, місяченьку
Обр. М. Лисенка. Лугом іду
Обр. М. Лисенка. Дощик
Обр. Л. Яценка. Глибока кирниця
Обр. О. Чишка. Чом, чом не прийшов
Обр. Д. Бонковського, сл. Шевченка. Нащо мені чорні брови
Обр. В. Заремби, сл. Т. Шевченка. Така її доля
Обр. А. Кос-Анатольського. Ой на горі сніг біленький
Обр. Д. Задора. Гаданочка
Обр. А. Кос-Анатольського. Чотири воли пасу я
Обр. С. Людкевича. Ой співаночки мої
Обр. В. Гуцала. На вулиці скрипка грає
Сл. і муз. С. Гулак-Артемовського. Ой казала мені мати
М. Кропивницький. Соловейко
Г. Майборода. Гаї шумлять
М. Лисенко, сл. І. Котляревського. Віють вітри

ВОКАЛЬНІ ТВОРИ ВІТЧИЗНЯНИХ,
ЗАРУБІЖНИХ КОМПОЗИТОРІВ,
КОМПОЗИТОРІВ ПОДІЛЛЯ

К. Гомоляка, сл. Л. Українки. Горить моє серце
М. Лисенко. По діброві вітер виє.
М. Лисенко. Чого мені тяжко.
М. Лисенко. Думка.
Я. Степовий. Ой три шляхи широкії
К. Стеценко. Стояла я і слухала весну
Я. Степовий. Утоптала стежечку
П. Майборода. Запливай же, роженько весела
Н. Андриєвська, сл. Л. Реви. Якби я вмiла вишивать
І. Шамо, сл. Д. Луценка. Осіннє золото
О. Костецький, сл. А. Новицького. Україна
І. Соневицький. Страдальна мати
О. Сандлер. Пісня про любов (з к-му «Чорноморочка»)
И. Дунаевский. Заздравная
И. Дунаевский. Лунный вальс
И. Дунаевский. Песня об Одессе
И. Дунаевский. Песня о любви (из к-ма «Моя любовь»)
И. Дунаевский. Молчание
Дж. Гершвін. Коханий мій
Ф. Шопен. Бажання (*Zyczenie*)
В.-А. Моцарт. Туга за весною (*Sehnsucht nach dem Fr̄hling*)
С. Рахманинов. Здесь хорошо
С. Рахманинов. Весенние воды
П. Чайковський. Отчего
І. Кальман. Карамболіна (*фіалка Монмартра*)
В. Баснер. Старовинний романс (з к-му «Дні Турбіних»)
Н. Вієтті. Купуйте фіалки (*Comprate i miei fiori*)
Б. Ліпман, сл. Ю. Альперіна. Місто юності моєї
Б. Ліпман, сл. А. Малишка. Колискова
Б. Ліпман, сл. К. Грубляк. Летять над Поділлям лелеки
Б. Ліпман, сл. І. Покотило. Цвіте півонія у Кам'янці
О. Бец, сл. Т.Шевченка. Якби мені, мамо намісто
О. Бец, сл. Л. Паляничко. Біла ромашка
М. Мельник, сл. А. Палія. Червоні роси